

සුදුසුකම් 16 0/15

ජීවිත

'සෞඛ්‍ය සේවය - නොතරන ජීවිතය'

විච්ච

1965 පෙබරවාරි 2508 නවම්

10 කලබ

ජීවිත

හෙළ ජීවි වඩවන
මාස්පතා සභාව

ගනු ජිල

කලප් 12ක් රු. 6.00 සි
කලප් 6ක් රු. 3.00 සි

සකස්වේ

අවසන් අනුපිටු
ලියනයේ හිතදස්

සොමුව

ගල්කිස්සේ
හුරුගොඩ පාචේ 20/1

පටුන

3

උරුමය	සකස්ප පබද	289
මගේ බඳුපිටි සමය	මොහොට්ටි දෙනු දේවිදු	293
ටී. ටී. භාමිය	නිමල් ඉසරුවන්	296
පාරිභාෂික පටලාවිල්ල		297
දළ සල කුමරු ගෙ සැරය		298
ගංගා නදී ආදිය	සිවිමල් රණවිරු	299
දෙටු (G. C. E) සෞද්ධියට රුකුල	කමල් තිලක	301
අලුත් මාවත	ද. ද. න. විරකෝන්	303
පටු අධ්‍යා දෙස්ම	ආ. ලොරන්සු රණසිංහ	306
දුහුන පබද		308
මිතුරු හවුල		311
විවිසු විවිසුරි	සඳුස් කෝපරසේවාව	313
ගම් පෙරළිය	විලියම් රාමනායක	316
සරසවි පිවිසුමට රුකුල	භාමිණි ප්‍රනාන්දු	319
පහදුව		320

මිල සහ 50 සි.

සුබස

(හෙළ හවුලේ සහනුව)

හෙළ බස බසොවුට පිණිස පුවත්වේ.

කළ 13 ක්	රු. 7.50	පි.
කලකත්	පහ .75	පි.
කලකත පිණිස පිල	පහ .10	පි.

2 මරදනේ
නම්වර 679 දරන කැනැ
වේ. ම. පෙරේරා
සුබස අදිසුරා

5 වෙළුම
1965 පෙබරවාරි

107 කලබ
2508 නඩම

සකස්වූවා - අරියෙන් අහුමුදු
ලියනගේ ජිනදාස්

යොමුව - ගල්කිස්සේ, හුළුදොඹ පාරේ 20/1

උරුමය

රැකියා හෙවත් ජාතියක් සතු උරුමය දක්වන බොහෝ දූවැද්ද ඒ ඒ රැක සතු වූ පවතී. ඒ හැම එකෙකින් ම වාගේ පෙනෙන්නේ ඒ ඒ ජන රැක කෙසු ජන රැක කෙරෙත් වෙනස් වී කැපී - පෙනෙන බවයි; හෙවත් ඒ ඒ ජන රැක සතු වූ වෙසෙසි මුහුණුවරයි. මේ උතුණු හෙළ රැක කෙරෙහි ද පවතී මැයි.

රැකෙකැ වෙසෙසි මුහුණුවර පෙන්වන මහ මැ උරුමය ඒ රැක සතු බවයි. මෙන්ම මේ නිසයි ලොවේ ඒ ඒ ජන රැක තමන් ගමන් ගේ බෙහෙසි මුහුණුවර රැකීමට වෙසෙසි බැඟක් දරන්නේ.

රැකීමට තැනක් නොදරන හැම දෙයක් මැ පහසුවෙන් මැ මැනැසී යෑමේ දහමට හොඳු වෙයි. බසේ මුහුණුවර වුව ද මේ සේ යි. ඒ නිසා රැකේ මහ මැ උරුමය වූ බසේ මුහුණුවර රැකැහැනීම ලොවේ සෙසු දහ වගට පමණක් නො වූ හෙළ වගට ද පොදු වූ කාර්යයකි.

ඝනක් රකින්නට වඩන්නට තම ඒ බස

දන්නකු - ඒ බස උගන්වනු, විශා යුතු යි. බසක් පමණක් නො වූ කෙතක්, වත්තක් රැකීම, වැඩීම වුව ද කළ යුත්තේ එහි ඉදහුම් තේරුම් ඇත්තත් විසින් මැ යැ. නැත් - තම මුහු ගෙන් රැකෙනු වෙනුවට එය මැකෙනු ද නොබැරි යැ.

කෙතක් වත්තක් වතාහි එක් අතෙකින් තැනැහි දේ - ල සැටියෙන් සැලැකියා හැකි යි. එහෙත් බස තම එක් එක් තැනැත් - තාට තම - තමා රිසි හේ වැහැරවීමේ අසී - තියක් ඇතත් මුළු මහත් ජන රැසට මැ අයත් වූ පොදු උරුමයෙකි. එ හෙයින් එය රැකීමත් වැඩිමත් එහි දහුම් තේරුම් ඇති - යවුත් අතින් මැ - උගතුන් අතින් මැ, ඉටු විශා යුතු කාර්යයකි. මේ නිසයි බසේ තම වදන් - සිප් වදන්, තැනීම එහි මුහුණුවර රැකෙන පරිදි උගතුන් විසින් කළ යුතු වූ ඇත්තේ.

හෙළ බස ඉතා පැරැණි එකෙකි. මෙයට සියවස් දහසකට ඉහතැ දී ද සැකැසියා යුතු හේ මැ - සකස් විශා යුතු වූ පරිදි මැ - අඩු

තැනි වෑ සැකැසි පාවැනි බසෙහි ඒ

අනුරූපුර යුගයට අයත් සේ සැලැකෙන එළු හඳැස් ලකුණෙහි එක මේ ගීය බලන්නැ.

කලාගුරු සුළු පා -
වැසි වූ කුලුණු නුවණසුත්
කලණ මිත් වියතුත් -
ගත්ති පියුම් ලකුණු ආ

කලාගුරු සුළු පා(හි) වැසි (වූ) කුලුණු නුවණසුත්, කලණ මිත් එ වියතුත් ගත්ති පියුම් ලකුණු ආ යනු එහි පෙළ යි.

අදත් අප මේ අදහස මෑ මෙසේ හෙළ ගීයකට බිඳිනොත් අප යොදන පදයන් මෙහි යොදා ඇති පදයන් අතර කිසි යම් වෙනසක් වේ ද?

පොලොන්නරු යුගයෙහි ලියැවුණු සේ ගැනෙන මේ සසඳා ගීය බලන්නැ.

“කල ලොසසුත් වැඩ -
ලීලාවතී ගිමිසද
පල කල දම් රජ සිරි
ම - වැටුම්හි පිටු බල වී.”

ලොසසුත් වැඩ කල ලීලාවතී ගිමිසද පල කල දම් රජසිරි, ම - වැටුම්හි පිටු බල වී යනු මෙහි පෙළ යි.

මෙහි යොදා ඇති වදන් - ලො, සසුත්, වැඩ, කල, ලීලාවතී, ගිමිසද, පල, කල, දම්, රජසිරි, ම - වැටුම්හි, පිටු බල, වී යන වදන් - අද අප යොදන එ මෑ වදන් හා අතරේ ලොකු පරතරයක්, වෙනසක් නො දක්වයි. වැටුම්හි යන්න අමුතු වෑ පෙනුණත් අද බෙහෙවින් අප යොදන 'වැටුත්' යන්න නිපාදන වට-පාවැනුම්හි පවතු ව අද ද ඊම් පස (ප්‍රත්‍යයය) ගැනීමෙන් මේ වැටුම් යන්න වියත් වහරේ කිසි වෙනසක් තැනි වෑ මෑ යෙදෙයි.

14 වැනි සියවසේ විසූ චෝතර පඩි-වරයා ලියූ පතපොතේ එක ඉංගිරිසියෙහිත් වත්මන් ඉංගිරිසියෙහිත් පෙනෙන වෙනස පැරැණි සිංහලයෙහි ද වත්මන් සිංහලයෙහි ද පෙනෙන වෙනසට වඩා පරතරය අතින් වැඩි යි. අප බසෙහි වෙනසෙහි ඇති මේ අඩුව

කුමක් හඟවයි ද? හෙළ බස ඉපැරැණි බසක් බව මෑ හඟවයි. කොටත් මෑ ඒ උලගම්බා සමයෙහි පවා, බුදු දහම පොත් ගත්වක තරමට හැඳි වැඩි තුබුණු බසෙකි; මේ රටට ආ මහින්ද හිමියන් ගේ තම පවා චිත්‍ර යා යි ගන්නා තරමට එ ද ද සියත් මුහුණුවර පෙන්නු බසෙකි.

අදත් මේ බසේ වෙනස් කල යුතු කිසි-වෙක් අපට නො පෙනේ. ඇති එක මෑ අඩුව හැටියට අප දකින්නේ අඩු වදන් එක් කිරීමේ අඩුව යි. මුහුණුවර වෙනස් කිරීමේ කිසි මෑ ඇවැසියාවෙක් අපට නො පෙනේ.

මෙහි ලා බසෙහි අඩු වදන් යනුයෙන් අදහස් කැරැණේ සිප් වදන් යා; අද ඇඬා-මුත් ගේ බසින් හඳුන්වනවා නම් 'පාරිභා-සික යබද යි. මේ වදන් බසට එක් කිරීම කල යුත්තේ ද අපේ පැරැණියන් කලාත් මෙන් අපේ උරුමය වූ බසේ මුහුණුවර රැකෙන පරිද්දෙන් විනා ගෙහි පිටින් පර වදන් පැටැවීමෙන් නො වේ. මේ සදහා අප බසේ මුහුණුවර මැකීම අපරාදයෙහි මතු පරපුරට - නුපත් පරපුරට බසේ මුහුණුවර දැකගන්නට ඇති ඉඩ වසා තැබීම සැබවින් මෑ අපරාදයක් නො වේ ද?

බුදු දහම මෙහි වත් යුගය, බසෙහි මේ අඩුව වෙසෙසින් දැනුණු අවදියක් වූ බව සැකයෙක් තැනි. එහෙත් අපේ මුතුමුත්තෝ ඒ අඩුව බසේ මුහුණුවරට හානි නොවන අයුරින් විසදගත් හ.

එ ද මේ රටට ඒ ආගේ බුද්ධ ධර්මය යි. එහෙත් අපේ මුතුමුත්තෝ 'බුද්ධ ධර්මය' යනු බුදු දහමෑ යි තේ හ. කිර්වාණය යන වදන ඒ සැටියෙන් මෑ නො ගොනෑ 'කිවිත්' යෑ යි ගත් හ. අර්භත් යනු රභත් යෑ යි ගත් හ. ශ්‍රෝතාපන්න යනු සෝවාත් යෑ යි ගත් හ. ශාරිපුත්‍ර, මොදගලයායත, මහා කාශ්‍යප, ආනන්ද ආදී බුදු සච්චත් ගේ නම් පවා හත්තේ සැරිසුත්, මුහුලත්, මහසුත්, අනද ආ වීසින් බසේ මුහුණුවර රැකෙන පරිද්දෙකි.

මෙයින් පෙනෙන්නේ එදා අපේ බසේ පැවැති සමීයයි. එහෙත් අද ආකෘත, අප-තයන, ශිෂ්‍යතාමි බස් රථය, නියෝජ්‍ය අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂ, ප්‍රත්‍යාවිච්චේෂණය ආදී දහස් ගණ-සීන් පාලන පද්ධතීන් හෙළ බසේ සමීය මකන පාරිභාෂික අවුලට වැටී අප ගේ බස හුඟක් මැදුණු වූ සේ යැ!

බසට පොතොණියක් සැලැසෙන්නට තම මේ වදන් එක් කල යුත්තේ බසට බරවා වන අයුරින් කොටා බසෙහි මුහුණු-වර ද රැකී ඒවා මේ බසේ වර නැතෙහ කෘතියා ගුණය ඇති වන අයුරිනි.

සකුයෙක් ගත්තත්, කොසි කවර බසෙ-කින් ගත්තත් ඒ ගැනෙහ පද මේ බසේ සෑදෙන්නේ නාම පද කැටියට යි. කිරිග පදයක් ලෙස වර්තානෙහ එක ද සකු පද-යෙක් මේ බසේ නැතී. එසේ වූ කලා ඒ වදන් වැඩට ගැනීම අපහසු වෙයි. කෘතියාව නැති හෙයිනි. මේ බව සලකා දෙ අපේ පැරැණිකෝ පර වදන් වෙනුවට අපේ මෑ කිරිග මුල්වලින් සිප් වදන් තනාගත් හ. තීදඳුකක් ගැටියට 'අනුමෝදන' යන පර වදන එසේ මෑ කො කෙතෑ අනුමොව යන කිරිග මුලින් කැතෙහ සිය ගණනක් වදන්-වලට ඉඩ ලැබෙන පරිදි අනුමොවුම යන්නට ඉඩ දුන් හ. අනුමෝදනා කරනවා වෙනුවට අනුමොවිතවා යැයි තනි වදනක් යොදන්-තටත් එසේ මෑ අනුමොවිසි, අනුමොවිති ඇ විසින් කිරිග පදයක් සැටියෙන් බසේ වර-තැනෙන්නටත් එහිත් ඉඩ සැලැසුණේ යි. හසට හැබෑ පොතොණිය මේ යැ.

මේ බර සකු වදන් බසට පැටැවීම නිසා තවත් බරපහල වරදකට ද ඉඩ ලැබෙයි. ඒ තම අපේ උරුමයට, පති හැඟුමට කොටින් මෑ ඇත්තට පටකැණි වූ නැත්තක් මතු වී නැතැ ඒම යි, 'හුතත වාන් විදුම' තමින් මේ රටේ සරසවිවලා අද ඉගැන්වෙන ඒ සැබවින් මෑ විදුමෙක් මෑ ද යනු විමසා බැලිය යුත්තෙකි.

අද සමහරුන් සිතන්නේ සිංහලය සකු පාලී බසින් බිදාගැනුණු වදන් ඇත්තා වූ ද

ඒ දෙ බසින් නැගුණා වූ ද දු බසක් සැටි-යට යි.

නිර්වාණය යනු නිවනැ යි ගත්තා බලා බුද්ධ ධර්මය යනු බුදු දහමැ යි ගත්තා බලා සෙසු පර වදන් ද බසේ මුහුණුවරින් තනා-ගත්තා බලා ඇතැම්මු හෙළ වදන් සකු පාලී වදන්වලින් බුත් සේ සිතූ හ; සිතැයි. හෙළ බසට සකු පාලී දෙ බස් දෙමා පියන් ලෙස ගැනෙන්නට වූයේ මේ බිදීලී නිසාව නිසා යැ.

දැන් කො කෙත් දුරට මේ බිදාගැනීලී නිසාව මේ රටේ තහවුරු වී ඇති ද කිය-කොත් සිංහල අපේ කොස් ගෙහිය පවා අද බිදාගන්නේ සංස්කෘත "කෝෂ ඵල" යන්-නෙහි! එසේ මෑ අපේ 'අවුරුද්ද' - සකු සංවත්සර යන්නෙන් හෝ පාලී - සංවච්ඡර යන්නෙන් හෝ බිදාගනිති! ඉදින් කොස් ගෙහිය එසේ සකුයෙත් ගැනිණි තම කොස් ගස හා මෑ ඇති වූණු පතා මල, බුරුක්ත, වහල්ල, මදුලු, සිවිසි, පොතු, ඇව, පිටොස්, වංකොස්, වැල, වරකා ඇ බිදාගන්නේ කවර තම සකු වදන්වලින් ද?

ඉදින් ගයිගරයත් කියන්නා සේ සිංහල අවුරුදු යනු සකු සංවත්සර යන්නෙන් හෝ පාලී සංවච්ඡර යන්නෙන් හෝ බිදුණා තම කෝ ඒ අවුරුද්දේ මාස දෙලකේ තම බිදා-ගන්නා පිලිවෙල! දුරුතු, තවම, බක්, වෙසක්, පොකොන්, ඇසල, තිනිණි, බිණර, වප්, ඉල්, උදුවප් යන දෙලොස් මසේ තම කැනුණු සැටියෙන් මතු වනුයේ මේ බසට මෑ උරුම සියත් මුහුණුවරත්, හෙළ වදන් තැනෙන නිසර හෙවත් කියම හෙළ වදන් විදුවත් කො වේ ද? මේ නියර මුළු බසට මෑ පොදු වෑ ලැබේ තම ඒ මෑ විදුවෙක් කො වේ ද?

එහෙත් සමහරු අපේ වෙසක් යන්න කො කොද ඒ වෙනුවට වෛශාඛ යනුත් අද යොදති. ඇයි! පසු වෑ එයින් වෙසක් යනු බිදාගන්නට බැරි යැ!

සිංහලය, සකු පාලී යන දෙ බසින් බිදාගැනුණු බසෙන් තම ඇයි අපේ රටේ ඇති ගම්වලා තම, ගස් වැල්වලා තම අර 'මානී ගාමාවන්' ගෙන් බිදී එන සැටි කො පෙන්වන්නේ?

පහත පෙනෙනුයේ එක මෑ මුහුණුවරේ හෙළ වදන් කිහිපයෙකි. ඒ බිදැගැනුණ හ සි දුක්වෙත සකු වදන් ඒ හෙළ වදන්වලට ඉදිරියෙන් දැක්වේ.

සකු		හෙළ
වෘතර	>	වදුරු
සුත්තර	>	සොදුරු
හදු	>	බදුරු
වඳු	>	විදුරු
අකිකාර	>	අදුරු

පහත දැක්වෙනුයේ එක මෑ මුහුණුවරේ සකු වදන් කිහිපයෙකි. ඉන් බිදැගැනුණ හ සි සැලැකෙන හෙළ වදන් ඒ ඉදිරියෙහි දැක්වෙයි.

සකු		හෙළ
අකිකාර	>	අදුරු
කුම්භකාර	>	කුඹල්
ජේශකාර	>	පෙහෙර
ලෝකකාර	>	ලෝකුරු
ත්‍රිබාකාර	>	තිබියර

එක මෑ මුහුණුවරේ දෙ වදනක් එක සේ නොබිඳෙන විදුව විදුවක් විය හැකි ද?

දත් අපි මුලින් දැක්වුණු හෙළ වදන් තැනී ඇති සැටි විමසා බලමු.

වදුරු — වත + කුරු > වතකුරු > වතුරු > විදුරු.

[පත් (කොළ) + කුරු > පත්තරු > පදුරු; පණ + කුරු > පණ්ණරු > පඹුරු; කම + කුරු + කඹුරු > කඹුරු ඇ තැනින් මතු වන ගොසකුරු අදෙස (සොෂාදේශය) වෙහෙසින් සලකන්නා.]

සොදුරු — සොද + කුරු > සොදුරු
බදුරු — බද (සහපත) + කුරු > බදුරු
විදුරු — විද (විදු යෑම්) + කුරු > විදුරු
අදුරු — අද + කුරු (අද කරනුයේ) > අදුරු

එක මෑ මුහුණුවරේ දෙ වදනක් එක සේ නොබිඳෙන විදුව (— නුතන වාග් විද්වච) විදුවෙක් මේ තම; එක මෑ මුහුණුවරේ වදන් එක් මෑ නියරෙකින් තැනෙන හෙළ වා-විදුව විදුවක් නොවන්නේ කෙ සේ ද?

විදුවෙකු වහාහි නීතිය තම නීතිය වෑ යෑ. නිදසුනක් විසින් H 2 O (ද 2 ම) යන්න ගනිමු. දිය හටගැන්මෙහි නීතිය යි ඒ. දල-දනු (ජලකර -- Hydrogen) දෙකෙක් ද මල-දනු (අම්ලකර -- Oxygen) එකක් ද විමෙන් දිය ඇති වේ යන්න ඉන් හැඟවේ. එ හෙයින් දලදනු දෙකට මලදනු එකක් විමෙන් දිය ඇති වන්නා සේ මෑ එ සේ ඇති වූ දිය විබෙදු විවා පෙරලා මුල් තතු වට හෙවත් දලදනු දෙකට හා මල දනු එකට හා වෙන් විම ද දක්නා ලැබේ. මේ පිළිගැනුණු සිදුහෙකි. මෙහි වෙනසක් නො දැක්විය හැකි යෑ.

කුමරතුලු මුනිදසුන් විසින් හෙළ බස මෑතැවින් පිරික්සා බලා කල පිරියෙසුම් අනුවා බස පිළිබඳ වෑ ද මතු කාරුණේ මේ බදු මෑ සිදන් රැසෙකි. හෙළ විදන් තැනී ඇති නියර ඉන් එකෙකි. මෙහි ලා, වදුරු ඇ හෙළ වදන්හි නිපාදියා අප විසින් දැක්වුණේ ඒ නියරෙහි පිහිටා යෑ.

එක් වදනක් තැනුණු සැටි මෑ එ භණසේ සෙසු වදන්හි දු සම වෑ ලැබේ තම එ නැතැ නීතියෙක් වෙයි. විදුහෙහි H 2 O (ද. 2 ම) නීතිය අනුවා දිය ලැබැගෙන කැක්කා සේ මෑ එය පෙරලා මුල් තතු වට පත් කල කැක්කේ ද වෙයි. එ ලෙසින් බසෙහි දු සම වෑ පෙණෙන වදනින් මතු වන වන නියර අනුවා නම වදන් තනාගත කැක්කා සේ මෑ ඒ ගණසෙහි වැටී තැනුණු වදන් විබෙදීමෙන් එ මෑ නියර ද පෙරලා පාදගත කැක්කේ යෑ. විදුවෙකු තම විශෑ සුන්ගේ මේ පිළිවෙල යි. ඒ විතා සකු ගමිහිර යන්නෙන් සිංහල කුඹුරු යන්න සේ මෑ හැඹුරු යන්නත් සකු සංවත්සර යන්නෙන් හෝ පාලී සංවච්ඡර යන්නෙන් හෝ සිංහල අවුරුදු යන්නත් ලැබිය හැකි-යෑ යි ගයිගර සුරින් කිව ද අපට එහි ලා විදු මුහුණුවරෙක් නො පෙනේ මෑ යෑ. එ හෙයින් 'නුතන වාග් විද්වච' ලොවේ සෙසු කවර බසකට ගැලැපුණ ද වදන් තැනුමෙහි නියම විදු නියරක් දක්වන හෙළ බසෙහි ලා තම නො ගැලැපේ යනු අප ගේ කැතුම යි.

දත් වත් ඉතින් මේ විහිච්ච තබාමසා බසේ මුහුණුවර රැකෑ, අපේ උරුමය රැකෑගනුමු.

මගේ බලපිටි සමය - 9

කුමරතුමු මුනිදසුන් බලපිටියේ ගුරු ඇබැසි විදුහල් පති වැ විසූ සෙමෙහි එ විදුහල්හි පුහුණුව ලද ගුරු කෙනෙකුන් වූ මෙ පබදුවාණන් ගේ මෙ ලිපි පෙළෙන් මුනිදසුන් පිළිබඳ රසවත් පුවත් රැසක් හෙළි වනු ඇති (8 වැනි කලබිනි)

මොහොට්ටි දෙණු දේවිදු

බලපිටිය විවේචනවෙන් සමන් වුවන් හෙත් කිහිප දෙනෙකු සියමි දිනයෙහි තොපා- මණි බව පෙරැ නිකා විණ. ඔවුන් ගෙනුදු දෙ තුන් දෙනෙක් මුල් සතියේ මා පාමණිය හ.

අරැමුණු ද මා අපේ අකුරැ වැල පිළි- බද කැදිත්වීමක් කළ කුමාරතුංගයෝ සකු අකුරැ වැල ද ඇදු පෙත්වූ හ; දෙ වැනි දිනයෙහි ද ඒ ගැතැ විමැසීමක් කළ හ. කැම කරැණෙකැ මැ හුදු පිරිසුදු බව පතන ඔහු මැදදි ලෙස අකුරැ උසුරැවනු ද කොඉවැසූ හ.

ඔහු 'මා' යනු ලැල්ලේ ලියූ හ; කිය- වන්නැ'යි ද එකතු ඇණවූ හ. අවෘතනාවකට මෙන් මැ ඒ අණ ලැබූ තැනැත්තෝ එ දිනැ මැ පාමණියෙකි. හේ 'මක්' යි හැඩැවි යැ.

'ආයෙත් හඩක්තැ'

'මක්'

'උන්තැහේ ගෙ හම?'

'උරැගල'

'හා, හා, උන්තැහේලැට තම මය අකුරැ කියවන්න බැහැ;

'මා ආවේ අද'

'එහෙම ද? හොඳයි, අද ආවයි කියා තර- කාදි ගොසිනුත් බේරියැ හැකි ද?'

ඉක්බිති කිසිත් කොබිණු කෙනෙම පසු වැ ද මැ කිසිවකුටත් තො දත්වා ගම් බලා ගියේ යැ. මා බලපිටියේ ගුරු ඇබැසි විදුහලින් බිහි වන තුරැ මැ හේ විදුහලට තම තොපාමණියේ යැ. මෙ කේ යම් යම් කරැණු සිතා කුමාරතුංගයන් යටතේ පුහුණු වීම දුකර හේ දුටු දෙ තුන් දෙනෙක් මැ ඇතුළු මි මතක් ඇතුලත බලපිටියට පිටු පැ හ.

සතියෙක් ඉක්මැ ගියේ ගැ. දුන් උගැන්- මේ කට සුතු කැරෙනුයේ අලුත් ගොඩතැගිලි තුළැ යැ. තාවකාලික වුව ද එ මැ ගොඹ තැගිලි ඉඩ පහසු කම් අතින් ඉතා පලවත් වියැ. යම් යම් කරැණු අතින් බලපිටි ගුරු ඇබැසි විදුහල නිත්ත වී ගියවුත් හැරැ, මේ වන විටැ පුහුණු වීමෙහි යෙදෙන 'ජාත්‍රයෝ' එක් තිය දෙනෙකි. ඔවුන් ගෙනුදු කිහිප දෙනකු හැරැ සෙසු හැම දෙන මැ මහත් සොමනසින් සිය කටසුතුවලැ යෙදුණ හ.

කුමාරතුංග මුනිදසුන් ගේ දෙසුම් ඉතා රසවත් වියැ. රැ හතට ඇරැමෙන ඔවුන් ගේ අදියවුම් විදි, අදියවුම් සිප්, පිළිබද පැවුම් අනුතට තොහැඬි වැ කරැණු දෙසුම් වැලෙ- කින් කැරැසුණේ යැ. මේ දෙසුම් වැල ඔවුන් දෙසු ආරෙන් මැ ලියා එ කලැ මා ලභා තුමුණු තමුන් පිටපත් කැරැ - ගත්තට ඒ ඉල්ලා හත්තෙක් පෙරලා මට කුදුන්තේ යැ. හේ කවරෙක් ද සි දුන් ම-ගේ සඳහනේ තැගි, අහෝ, එ ද මා ලභා මැ රැකුණා තම! මෙ කියවන ඔබ ඒ දෙසුම් වැල ද ඔවුන් දෙසු කේ මැ - බෙහෙවින් මැ අකුරැකුදු තො වෙනත් වැ - එ කලැ ඔවුන් ගේ බස් ආරෙන් මැ කියවා බලා, ලබන තොමිතසෙකැ මහතැ!

තව ද වෙසෙසින් රසවත් වූයේ 'සංහති' දිනයේ දී ඔවුන් පැවැත්වූ දෙසුම් යැ. ඒ හැම එකක් මැ මුළුමනින් දැනට මට සඳ- හන් මද යැ. එහෙත් මුල් දෙසුම් පිළිබද කරැණක් හැනැ හොඳට මැ මතක යැ.

සංහතිය' පැවැත්වෙනුයේ සතියකට වරෙකි. හැම ගුරු ද මැ රැ අහරින් පසු

මේ රැස්වීම පැවැත්වේ. විදුහල ආරැඹී දෙවෙනි සතියේ ගුරු දායා මේ මුලින් පැවැතුණේ. සාහිත්‍යය පිලිබඳ කරුණු මා යා, මාහි විසින් දෙසුම් සඳහා ආදුණේ. එ දිනා පලමු දෙසුම් ඔහු මා ආරැඹිය හ, පැදියක් ගසා.

කිදෙස් මාහි ඔබ ගෙනම පරපුරා එන මිනිස් ආට පැලෑඳා භජ සමි දරු-හෙන හිරස් කබල කෙතා කටමින් පුරු බොහ දලාස් හට පැවැසු ඊමතුමො පුරුගන

මුහුදු වෙරළ බඩා මා යා, එ කලා විදුහල පිහිටියේ. එ කෙසින් සමුදුරා හොස නිබද මා ආසෙන බව කියනු කුමට යා? එකෙන් කුමාරතුංගයන් පැදි ගයන කලා, සමුදුරා ගොස මතු කො වා අත් කැමි ගොස ද මාඩා - හෙනා ඔවුන් ගේ නද පැහිරෙයි. එහි වෙසෙසින් කැහි සිටුකා මිහිරියාවක් නැත ද එ නද එ නරම් බර යා. එ නරම් ගොර යා. එ නරම් ගැඹුරා යා. එ නරම් දල යා, තද යා, රළ යා. ඒ කෙසේ වෙතත් එ නද පලමුවෙන් ආසුවෝ එ දා නම් මත් වූ හ.

පැදිය ගැසු කුමාරතුංගයෝ එය පැහැදිලි කල හා:— මාතර පෙදෙසේ එක්තරු නිවියකු සිය සහළු කීවියකු හට යැවූ පැදියෙහි මේ, ඒ පැදිය ලැබූ නැතැත්තාට කෙලි පිණිසා 'ඊස්වර මුත්තා' යා යි ද නමෙන් විසා. ඊස්වරයා නම් කෙසින්දෙස් ද සනු මේ පැදියෙන් විවරණය වෙයි. 'දලු' නමින් ගැනුණේ නලල යි. එහි ආසෙක් වෙයි ඉසුරා නට. එ කෙසින් හේ 'දලාස්' නම් ලබයි. මිනිස් හිස් කබලෙකින් රු හෙනා කටමින් බොයි. අලි සමක් වලදිසි, මිනිස් ආට මැලක් පලදිසි. මේ බන්දකුට යා ඔබ ගේ නම සෙදුණේ.

මෙසේ ඉසුරා ගේ සැටි පැදියේ සඳහන් කරුණේ යහළුවාට සරදම් පිණිසා යා, යහළුවා ද නිහඬ වූ නිකම් මා සිටියේ කො වේ. පිලිතුරක් එහි, පැදියෙකින් මා.

'සගේ ඉසුරා ම - සමි යා. ඔහු ගෙ මතා ගගේ ගගේ අසි ලා ම-නිවෙස ඔහු හිසක අගේ

අගේ ආහි මිතුරා හා නෙන් කුකෙහි මෙන් මගේ වෙනස ගොන් වාකතය තැනි බිගේ'

පලමු සැටියෙන් මා මේ පැදිය ද ගැසු කුමාරතුංගයෝ විවරණය ද සාපායු හ කුමු මා.

'සහළුවේ, ඊස්වරයා මා හා සමාන යා. ඔහු ගේ මතෙහි - හිසෙහි, ගනෙහි. එ හමි අහස් ගන යා. මගේ ගේ ගහ ලපා යා. ඉසුරා හට ආස් කුකෙහි. මට ද ආස් කුකෙහි, මගේ මිත්‍රයා මට ආසක් වැනි කෙසින්. මේ කරුණුවලින් ඊස්වරයා මට සමාන වුව ද මට එක් අඩුවෙකි. එ නම්, මට ගොන් වාකතයක් තැනි විම යි.

මේ සේ පැහැදිලි කොටා අගය ද වනා, රස විඳීමට ද සැලැස්සු කුමාරතුංගයෝ එහි දෙසෙක් වේ නම් කියන්නා යි ද සවිචන් විමැසු හ. කැම දෙන මා නිහඬ වනු බලා කුමු මා එ ද කෙලි කල හ.

"එක් එක් පෙළේ අග පදය අනතුරු පෙළේ මුලා යොදා පැදි බැදීම මහ හපත් කමෙහි. එකෙන් ඒ එක් පදය දෙ හත්ති දෙ අරුතක් දෙන කලා යා, ඒ හත්තමි වෙසෙසින් ආහි වනුයේ: මෙහි ලා ඒ හත්තමි නො පෙනේ. මේ බලන්කා, ගනේ - ගගේ, අගේ - අගේ, මගේ - මගේ යනු එක් අරුතින් මා සිටී."

මෙසින් සිය දෙස්ම කෙලවර කොටා සවිචකට ද වර දුන් හ, එ බදු පැදියක් හෝ ගසා සබය පුබුදුවන්නා යි. එ කෙසෙහි නැහි සිටියෙහි මම; සෙබෙහි ඉදිරියට ද හිසෙහි, සබය අමතා මේ සේ ද පැවැසුවෙමි:—

"මා අදහස් කරන්නේ, දැන් ඔබ හැම දෙන මහත් කුහුලින්, මහත් ආලේමින්, මහත් හොමිතයින් සවන් දුන් ඒ රසවත් දෙසුම් පිලිබඳ වා මා යමක් පැවැසීමට යි. (කුමාරතුංගයෝ අත් පොළසක් දුන් හ. සෙස්සෝ ද නුගිය හ.) ඔබ අසා හුන් ඒ පැදි දෙකින්, දෙ වැන්න මගේ ගමේ - එ නම් මාතර රත්තැහොඩි' නමැති ගමේ ඊසන්නකු ගේ යා. 'ඊස්වර ගේ' සනු ඔහු ගේ පෙලපත් තාමය යි 'කිදෙස් මාහි, ඔබ ගෙ පරපුරා එන නම් ... සනුගෙන් ඒ පැදියේ

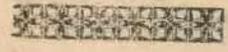
සැදැහුණේ එ හෙයිනි. එ බැවින් කෙළි පිණිසා යෙදුණේක් කො වේ, 'ඊස්වර' යනු. 'ඊස්වර මුත්තා' යැයි කිවේ මහු ගේ මුහු-පුරෝ යැ. අනෙක් අතක් මුහුපුරක් කියනු අසා එ සේ කිවහු ද ගනු මම කො දනිමි.

මහුට කරදම් පිණිසා පාදිය ලියා එවූයේ, ඒ අතලොවු "සපුකොඩි" නමැති ගමේ 'දක-තාගක බාලමහත්මයා' නමැත්තෙකි. 'මගේ වෙනස ගොන් වාහකය නැති තිගේ' ගනු-වෙන් අවසන් කල 'ඊස්වර කිවිඳු' ගේ පාදිය බලා ඒ 'සපුකොඩි බාල මහත්මයා' නිකම් සිටියේ කො වේ. ඊස්වර කිවිඳු හට ගොන් දෙ බාසක් මෑ පවුරු කොටා යැව්වේ ලු. මේ බව අපේ ගමේ පැරැණියන් ගෙන් අසා ඇත්-තෙමි මම. ගොන් දෙ බාස කැහි ලොවු 'ඊස්වර'

කිවිඳු සපුගොඩා බාලමහත්මයාට මේ පාදිය ලියා යැව් යා:—

'ව ර ක් මා ඔබට පවසා එවූ කව්වේ තෙරක් කොමැති නතරැත් පද කිම සෙව්වේ? අ ර ක් මා මිතුරු පමණ යා මා කිව්වේ හර ක් මට කුමට ගොද හිත මිසි'ලව්වේ

මෙසින් ම-ගේ දෙසුම නිම කරන බව දන්වන් මෑ කුමාරතුංගයෝ ඒ පාදිය කැවැතා දු මා ලවා ගසවා දෙතුන් පැකයකුදු තසා අරුත් හෙළි පෙහෙළි කල හ. ඒ කිවියන් පිලිබද වෑ තොරතුරු අපටත් වඩා විසිතුරු වෑ දන්තකු ඒ ගමින් මෑ ලද හ යි පවසා මට මහත් පැසාසුමක් ද කල හ. සියල්ලෝ අත් පොළහත් දෙමින් සිය පොම්කස පල කල හ. [එතකල බ හා බැදෙයි.]

කැහුම

හසෙකැ වෙළුණු තුරුණු වැලකි.

සැමියා හෙත් ලැබෙන අදර සැලැකිල්ලෙන් මද වැඩි ඇය කව ද තව ද නැහැ - සිටියා

දුන් ඇය ගේ නැහැ-සිටිම සැමියා ගෙන් හිසට උසිති

ඇගෙ කැහුණේ කැරුමේ බර සැමියා ගේ ගතට සිතට තදින් දුකෙන්තට වත් විටා හේ වැහැරිණි ඇරි ලෙමට.

කෙළවරැ හේ බිමැ කොත්තේ ඇයත් සමග මෑ යා කොත්තේ පිහිට තවැග හට ඇත්තේ මල සැමියා ගේ මිත්තේ.

— වන්දා අංශුබෝධ

පාරිභාෂික පටලාවිල්ල

රජයේ බඟ සිංහලය වූ ද සිටැ සිංහල සිප් වදන් වෙනුවට කිසි බසකට නැති 'පාරිභාෂික ශබ්ද' යන්නෙන් සිංහලයා පිටැ පැටැවෙන්නේ යි.

'පාරිභාෂායෙන්' වැඩි ගන්නට තැනැත්තුවෝ අඩුලෙන් අඩුලට මැ වැටුණෝ යි. එහෙත් 'පාරිභාෂාව' රකින්නට සමහරු තැන් දුරු හ. උනට නිසි පිළිතුරු යපයන්නට දෝ රජයේ විදිලි අදිකාරියක්, ලංකා පිරිතෙල් මවුල්ලක් යුදුසු හෙළ වදන් නතා වැඩට ගත් හ.

ඒ හෙළ සිප් වදන් හැකි තරමින් රටට දෙන්නට ගත් තැනෙකි මේ.

(හිය කලකිති)

valve, floating valve, foot valve, glass valve, grinder valve, heptode valve, hexode valve, horizontal valveless system valve, multimeter valve, pentode valve rectifier valve, rectifier valve, regulating valve, stop valve, tetrode valve, transmitting valve, triode valve, triode hexode valve, voltmter valve, wheel vaporable vaporimeter vaporisation vaporise vaporiser vapour vapour, water vat ventilate ventilation ventilator

ඉපිලි වැළිවෙය පතුල් වැළිවෙය කද වැළිවෙය වැළිවේ පබරනය සත්දෙරු වැළිවෙය සදෙරු වැළිවෙය තීරස් වැළිවෙය නොවැළිවේ සැටිය වැළිවේ නන්මනුරුව පත්දෙරු වැළිවෙය වැළිවේ සරිලුව සරිලු වැළිවෙය හසුරුවන වැළිවෙය නවතු වැළිවෙය සිදෙරු වැළිවෙය තරාතැරුම් වැළිවෙය කෙදෙරු වැළිවෙය නෙදෙරු සදෙරු වැළිවෙය වැළිවේ වෝල්තමනුරුව රෝද වැළිවෙය වායිට්සුලු වායුරුමනුරුව වායිට්ම වායුරිසි (1) (වා+කුරු) වායුරනය; වායුරන වායුරුව දිය වායුරුව විත; වින් වාපතුරයි (1) වා පැතුරුම් වාපතුරනය; වාපතුරන.

ventilation, closed vertical vibrate vibration vibrator vibrator, multi vice voice frequency voice frequency signalling system volt voltage voltage, active volt-ampere (V. A.) volt-amperes, active volt-amperes, reactive voltage booster voltage doubler circuit volt-drop voltage, reactive voltage regulator voltage, service volta ge, setting voltage, trace voltaic pile voltmeter

වැසි වාපැතුරුම් සිරස් දෙදරවයි (1) දෙදැඩවුම; දෙදැඩුම් දෙදරවනය; දෙදරවන තන්දෙදරවනය දඬු අඬුව දෙඬුම් නිකැටියාව දෙඬුම් නිකැටියා සතුරු සැටිය වෝල්තය; වෝල්ත වෝල්තතාව සකුරු වෝල්තතාව වෝල්ත ඇම්පියරය (වො: ඇ) සකුරු වෝල්ත; ඇම්පියරය පිළිතුරු වෝල්ත; ඇම්පියරය වෝල්තතා පිරිහුවනය වෝල්තතා දෙලඹන සැටිය වෝල්ත වැටුම පිළිතුරු වෝල්තතාව වෝල්තතා හසුරුවනය සේවා වෝල්තතාව වෝල්තතා සිටුව වෝල්තතා නුවැකිය වෝල්තතා පිල: වෝල්තතා පිල් වෝල්ත මනුරුව

(ඉකිරි සි)

දළ සල කුමරු ගෙ සැරස - 7

දනව සිංහලයෙහි ලැබෙන ආදි මෑ අසුන් කව මේ වෙයි. ලියැවුණේ පළමු වැනි අග්ගේ රජු අවසා විසූ දෙළොස් මහ කිවියන් අතර වූ දළ සල කුමරුන් විසින් බව කව මෑ පවසයි. සැරසක් (රියක්) දුක කිවියෙහි යොද අනුරාපුරේ සිටි කතරගමා දෙවොලට යැවෙන අයුරින් කැටිණි. අබාගිටි වෙහෙර මහනම් නම් දුසිල් පැවිද්දකු දෙසට ලක් කොට, තෙර වාද බුදු දහම රැකගැනුම අස්තේ අදහස යි.

[කව පෑදි 61 කින් යුතු යැ. සැකෙව් අරුතන් ඉංගිරිසි පෙරළියක් සමඟ දිගට පළ වෙයි මෙ කව]

පළ කැරැම - උණවිටුනේ හේලි පහරැව.

මිල රු. 2.50 යි.

20.	සරා	සරා	පතා
	සරා	සරා	ගොතා
	සරා	වරා	යවා
	සරා	වරා	අවා-

පහන් (හැඩ මැඩ කැරැගත්) [සිය] ගනින් අන් පහ (පර අඹුව) නිවි (කැනැසි ය) හෝ අන් පහ [පර අඹුව හෝ] ගනින් (සිරැටින්) [සිය] (පහන් බව) නිවි (කැසි ය)

අරුත- සරා [සරා නම්] සරා (කත) පතා (පතානෙත) සරා සරා (වියන් අරුත් හෝ ලියමන් හෝ) ගොතා, වරා (ගහ දන බව) සරා (වතා - හොරු,) යවා, සරා (කැලුම් සහිත උතුමා හෝ ගහ සහිත උරු හෝ) අවා (අවාසයෙහි හෝ අපායෙහි හෝ) [දෙරු ඇරැ]

පෙරළිය- For the woman, he left the door open; and when he heard the echo of a sound - not far distant - he snuffed out the lamp, and received her;-- thus, snuffing out the light of his purity, too

or

with his carnal delight he satisfied another's wife or with his carnal delight in adultery his purity was snuffed out.

පෙරළිය- This great and lascivious man, this lustful swine, sent a letter interwoven with learned ideas to a woman named SARA hoping to seduce her:- and he left the door to Hell too, open.

22.	පමණක් මෙ කෙහෙ වුන්
	හදන් පා ගෙක් උවැසින්
	උතුමන් නමාගැන්මැහි
	ඉසමත් යැ මහණා වෙස්

21.	දෙරු	නිසා	කල්
	නුදුරු	නිසා	කල්
	පහන්	නිවා	පහන්
	ගනින්	නිවි	පහන්

අරුත- කෙහෙ (කෙස්) වුන් (නැති) හදන් (උතුණ) පමණක් මෙ (මැ) පා (පෙහව) කෙක් උවැසින් [හෝ] උතුමන් (ගහ) නමාගැන්මැහි (නමාගැනීමේදී) වෙස් (මෙ) මහණා ඉසමත් යැ

අරුත- කල් (කත) නිසා (තදහා) දෙරු ඇරැ නුදුරු (නුදුරෙහි) නිසා (පිළිවෙම) පා කල්[නි], පහන් (පුද්ද) නිවා, අන් පහ (පර අඹුව) ගනි. ඉන් [තමා හෝ] පහන් [පිරිසිදු බව] නිවි (කැසි ය.)

නැත කොන්

නිස (රු) කල්[නි] දෙරු ඇරැ, කල් (කත හෝ කාලය) නුදුරු නිසා පහන් නිවා,

පෙරළිය- Displaying his shaving head (lit, the mark of his not having hair), this Bhikku was able to make female devotees, bow down - before him.

1 දළ තෙද්දි වත් හිරි - 6 විමන් කුණු මැණෙන'ගු සල සෙ තොද් සල ගන් - ලක්ති වක් සෙ සත් ලැහු පහිපල නිරින'ද අග්ගොහි - ලෙහි ලෙව් ලැ ස-වස්තිනි මෙ ද දුම් රක්ත වස් - දළ සල කුමර් ලැකා (61-62)

ලක්දිව 'ගංගා, මහා ගංගා, මහා වාලුකා ගංගා හා කන්දර නදී' කවරේ ද? - 10

ශිස කලමිනි

සිරිමල් රණවැල්ල

චූළවංශයේ ප්‍රථම භාගයේ මුල් පරිච්ඡේද කිහිපයෙන් එකක ද 'මහා ගංගා' නම් ගඟක් ගැන සඳහන් වෙයි. ⁸³ මහාවංශය 'මහා ගංගා' නමින් හඳුන්වා ඇත්තේ අඹන්ගඟ බවත් මහාබෝධිවංශ ග්‍රන්ථපද විවරණය මත ගඟ යනුවෙන් හඳුන්වන්නේ අඹන්ගඟ වියා ගැනී බවත් ගට දැක්වුමු, චූළවංශයෙහි සඳහන් වන 'මහාගංගාව' කීමෙන් දැයි එහි එක පුවතීන් සිතාගත නොහැකි නමුත් අනුරාධපුර යුගයේ මුල් කවියේ මෙන් මැ අග කවියේ දීත් මහා ගංගා නමින් හැඳින්වුණේ අඹන්ගඟ බව වෙන සාධකයන් හෙත් පෙනෙන හෙයින් මේ තැනැ ද මහාගංගා' යනුවෙන් හැඳින්වුණේ අඹන්ගඟ මැ යැ යි සිතීමට ඉඩ ඇතී.

චූළවංශයේ ප්‍රථම කොටසෙහි අවසාන පරිච්ඡේද කිහිපයෙහි මහාවාලුකා ගංගා යන නමින් ද ගඟක් හඳුන්වා ඇතී. ⁸⁴ මහාවාලුකා ගංගා යන්නෙන් චූළවංශය හඳුන්වන්නේ මහවැලි ගඟ බවට සැකයක් තැනී බැවින් එහි මහාවංශයා ගංගා යන්න යෙදුණු තැන් ගොනු පරික්ෂා සැර බැලීම අත්‍යවශ්‍ය යැ යි හඟිමු.

මහාකන්දර නදී නමින් මහාවංශය හඳුන්වන මගක් මහ වැලි ගඟ ලෙස නූතන ඉතිහාසඥයන් විසින් පිළිගනු ලබන බව යටි සහන ලද. මහවැලිගඟ හැඳින්වීමට මැ මහා කන්දර නදී යන්න මහාවංශයෙහි යොදා ඇතැ යි ජීවණය කිරීමට උගතුන් පෙලැඹවූයේ ඒ නදියේ මුවදොර අසල පිහිටා තුබූ බව කියන

ගෝණගම පවුන යි. ⁸⁵

අනුරාධපුර යුගයේ දී මෙන් මැ පොලොන්නරු යුගයේ දී ද තීරිකුණාමලය අසල වූ ස්ථානයක් ගොකණ්ණ හෙවත් ගොකණ් යන නමින් හැඳින්වූ බවට සාධක ඇතී. ⁸⁶ තීරිකුණාමලය අසලින් මුහුදට වැටෙන්නේ මහවැලි ගඟ බැවින් ද මහකඳුරුමිය මුවදොර ගෝණගම නම් පවුනක් පිහිටා තුබූ බව මහාවංශයෙහි සඳහන් වන බැවින් ද මේ නම් දෙසෙන් මැ හඳුනවුණේ එක මැ ගඟක් යැ යි තීරණය කිරීමට උගතුන් පෙලැඹුණු බව පෙනේ. එසේත් ලංකාවේ පිහිටා තුබුණේ ගෝණගම නමින් හැඳින්වුණු එක මැ ස්ථානයක් පමණක් යැ යි සිතියා නොහැකි බැවින් මේ තීරණය නිවැරදි යැ යි පිළිගැනීම උගතට යා.

කුරුතැලල දිස්තීරික්කයේ තීරියාල හත්පක්කුවේ තීකවැගම්පහ කෝරලේ ගණේකන්ද විහාරය අසලින් ලැබුණු ක්‍රි: පු: පළමු වැනි සියවසටත් ක්‍රි: ව: දෙ වැනි සියවසටත් අතර කාලයකට අයත් ලෙස සැලැකෙන ලෙන් ලිපියෙක ගොකණ්ණගමක් ගැන කියා වෙයි. ⁸⁷ මෙයින් පෙනෙන්නේ ගණේකන්ද විහාරය අසල ගොකණ්ණ හෙවත් ගෝණගම නමින් හැඳින්වූ ගමක් පිහිටා තුබූ බව යැ දුටුගැමුණු රජු සේ කාලයේ දී අනුරාධපුරයට යොදුන් පහක් දුරින් පිහිටා තුබූ ගෝණගමක් ගැන රත්වැහිනියෙහි මහාතෙල වන්දනාවේ ⁸⁸ සඳහන් වෙයි. එ බැවින් ගෝණගම නමින්

83 80 XXXVIII 41, 84 80 LXXI, LXXII 283, 294, LXXIX, 51
 85 80 VIII - 12, 24; Vam. p 269. 22-24; JCBRSNS Vol. vi p. 44
 86 Vam. p 685. 15-16, 22-23; 80 LxxI. 17-18; EZ Vol, V pp. 171-173
 87 University of Ceylon Review (UCR) Vol VIII p 122, 88. රස. 8. 218

හැදින්වුණේ මාවැලි ගං මුවදොර ප්‍රදේශය පමණක් යැ යි ගැඹිල්ලට ඉබ්බා නැති.

තදී යන වචනය මහාවංසයෙහි තෑම තැනෙක මා ගොදු ඇත්තේ ඔය හෝ කොය යන තේරුම දීමට බව මහාවංසයේ තදී යන වචනය යෙදුණු තැන් පරිණා කැරැ බැලීමේදී පෙනී යන බැවින් එහි සඳහන් වන මහා කන්දරකදී යන පාලි වචනය සිංහලට තැබිය යුත්තේ මාකඳුරු ඔය යනුවෙනි. ශ්‍රී සුමිඛණ ඛවුචත්තුධාමේ මහාවංස සිංහල පරිවර්තනය මහා කන්දරකදී යන්න සිංහලට තනා ඇත්තේ ද මාකඳුරු ගොය යනුවෙනි.⁸⁹

එක මා ගංගාවක් මහාවංස කථා විසින් ඔය හා ගත යන ජාති නාම දෙකෙන් මා හඳුන්වනා යි ද සිතියා නොනැති යා. ඔය හා ගත යන තම දෙකෙන් මා නිසි මා ගතක් හැදින්වුණු තැනක් මහාවංසයෙන් හෝ දඹදෙණි යුගයට කලින් ලියැවුණු කිසි මා පොතෙකින් හෝ සෙවීම ද උගතට යා. එ බැවින් මහාවංසය මහාකන්දර තමන් හඳුන්වන්නේ මහවැලිගඟ තොවන බව පැහැදිලි ය. මහාවංසය මහාකන්දර තදී යනුවෙන් අදහස් කළේ මහවැලි ගඟ තොවන බවට සාධකයක් මහාවංසයෙන් මා සපයාගත හැකි ය.

තැනෙනහිර ඉන්දියාවේ ගංගානදිය අසල රාජ්‍යයක් පිහිටුවාගෙන රජකල පණ්ඩුගාකා තම රජු හේ දුචක වූ හද්දකව්වාතා කුමරිය තවත් ස්ත්‍රීන් කණ්ඩායමක් ද සමග ගංගා කදියේ මුවදොර අසලින් නික්මා අවුත් ගෝණගම් පවුතට ගොඩ බැසා එහි සිටි ක්‍රමයෙන් උපනිස්සගමට පැමිණා පඬුවස්දෙව් රජු හේ මෙහෙසි සතතුරට පත් වූ බව මහාවංසයෙහි දක්වෙයි. වංසනම්ප්පකාසිනිසට අනුවා ගෝණගම් පවුත පිහිටා තුබුණේ මහාකන්දර තදියේ මුව දොර ය. ⁹¹ ගෝණගම් පවුතෙන් ගොඩබට හද්දකව්වාතා කුමරිය හා ඇය හේ පිරිස විජිත පුරය කරහා උපනිස්ස ගමට

පැමිණි බව වංසනම්ප්පකාසිනිසෙන් මා හෙළි වෙයි. ⁹² උපනිස්සගම පිහිටා තුබුණේ අනුරාපුරයට සැතැපුම් කිහිපයක් උතුරිනි. ⁹³

විජිතපුරය පිහිටා ඇත්තේ අනුරාපුරයට සැතැපුම් විසිපහක් පමණ ගිනිකොනින් කලා-වැවට මදක් උතුරෙනි. ⁹⁴ ගෝණගම් පවුත යනුවෙන් මහාවංසය හඳුන්වන්නේ මහවැලි ගංගෝය අසල වූ පවුත්ගමක් යැ යි සලකා ගෙන අප හද්දකව්වාතා කුමරිය හා පිරිස එහි සිටි විජිතපුරය කරහා උපනිස්සගමට සැතැපුම් ගෙනා යාමට උත්සාහ කරතොත් එය පරාගියා කෝට්ටේට සැතැපුම් ගිය ගමතට තොදෙ වැනි ගමනක් වනු ඇති. තිරිකුණාමලයේ වරුසෙන් ගොඩබට පිරිසකට සැතැපුම් හැටක් හෝ හැට පහක් පමණ දුරක් ගෙවා උපනිස්ස ගමට ලගා වියා හැකි වූ කිසියා දී ඒ පිරිස තිරිකුණාමලයෙන් පිටත් වූ සැතැපුම් හැත්තාවක් පමණ දුරක් ගෙවා අනුරාපුරයට සැතැපුම් විසිපහක් පමණ ගිනිකොනින් පිහිටා තුබූ විජිත පුරයට ලගා වී ඊලඟට සවන් සැතැපුම් කිහිපක් පමණ වයඹ දෙසට ගමන් කොට උපනිස්සගමට පැමිණි බව කියගොස් ඒ කීම පිළිගැනීමට අසීරු ය.

විජිතපුරය පිහිටා තුබුණේ පොලොන්නරුව අසල යැ යි සිතන අයට හද්දකව්වාතා කුමරිය හා පිරිස තිරිකුණාමලයේ සිටි පොලොන්නරුව කරහා උපනිස්ස ගමට සැතැපුම් ගෙනා යාමට සැතැපුම් සියයක් පමණ දුරක් ගෙවන්නට වන බැවින් හද්දකව්වාතා කුමරිය එ හේ විජිතපුරය කරහා උපනිස්ස ගමට ගියේ ඇයි ද යි පැහැදිලි කිරීම තරමක් දුෂ්කර වනු ඇති. උපනිස්ස ගමට ලගා වීම සඳහා තිරිකුණාමලයේ සිටි සැතැපුම් හතළිහක් පමණ දකුණට ගමන් කොට පොලොන්නරුවට ලගා වී යළිත් වයඹ දෙසට මුහුණ ලා තවත් සැතැපුම් හැටක් පමණ ගමන් කළ යුතු වූ ඇති බැවිනි.

(පිළිවෙලින් පළ වෙයි)

89 සිමව. ප්‍රථම භාගය. (1946) පි. 48.
90 වං VIII. 18-28
91 Vam. p. 269. 22-24
92 Vam. p. 272. 2-19
93 JCBRSNS Vol VI. pp. 157-158
94 ලෙස. අංක 2. පි. 76-82

ලක් ඉතිහසට රුකුල - 11

දෙමු (G. C. E.) සෝදිසියට රුකුලෙකි

කමල් නිලක

පොල්

- 1 ලංකාවේ සවිඊ වැවිලිවලින් එකෙකි.
- 2 කෘෂි කාර්මික ලෝකයා විසින් ඉතා ම විශ්වාසදායක බව සපයන්නක් ලෙස නිසැක ව ම පිළිගැනුණේ ය.
- 3 බ්‍රිතාන්‍ය යුගය ආරම්භය - කලාවක සිට දෙවුන්දර තුඩුව දක්වා පොල් වැවීම කරන ලදී. පොල් ගස් 1,00,00,000
- 4 1840-යාපනයෙහින්, මඩකලපුවෙහින් ක්‍රමානුකූල පොල් වැවීම ආරම්භ.
- 5 1870 දී පිට රට යැවූ බඩු ප්‍රමාණයෙන් 4%
- 6 1930 දී පිට රට යැවූ බඩු ප්‍රමාණයෙන් 27%.
- 7 1941 - පිට රට යැවූ පොල් ද්‍රව්‍යවල වටිනා කම රුපියල් 16,60,80,000
- 8 1942 - පොල් පර්යේෂණායතනය පිහිටුවිණි. මෙ මගින් පොල් වැවීම සඳහා විද්‍යානුගත ක්‍රම ආබිබාහි කරන්නට තැනක් දරන ලදී.
- 9 වැඩි වශයෙන් මේ කර්මාන්තයේ යෙදී සිටියේ ලාංකිකයෝ ය.

- 2 ප්‍රවාහන හා පණිවුඩ සේවය ඇති විය. 1910 - සෑම පළාතෙක් ම කොළොඹ හා කෙළින් ම හෝ අනියම් ලෙස හෝ සම්බන්ධ විය. වැවිලිවලින් ලත් අදායමෙන් මෙය කිරීම පහසු විය.
- 3 නගර පහසු විය. තොටුපල, වැවිලි පෙදෙස්, මං මාවත්, දුම්රිය මං අසල. නගර වැසියන්ට වුවමනා දෑ සැපයීමෙන් රටේ අභ්‍යන්තර වෙළෙඳුම් දියුණු විය.
- 4 අලුත් රැකි රක්‍ෂා මාර්ග සමාගම්, බැංකු
- 5 බදු ආදිය නිසා රජයේ ආදායම වැඩි විය.
- 6 මුදල් භාවිතය ද ප්‍රවේනික විය. බඩු හුවමාරු කිරීම වෙනුවට මුදල් හුවමාරු කැරගැනිණි.

(ii) පිම්සර පෙදෙස්වල ආර්ථික හා සමාජමය පරිගාහිය

- 1 අත්‍ය ජාතීකයෝ උඩ රටට ඇදුණා හ. එයින් එ පෙදෙසට ඇදුණු අවිනිත පුද්ගලයන් ද බන්‍ය ද, තැබැරුම් ද නිසා සාන්ත දිවි පෙවෙතක් ගත කල ජනතාවකට මේලපිත් ගති පුරුදු විය.
- 2 විදේශිකයන් අතට උඩ රට බිම් පත් විය. කෘෂකයාට පහර වැදිණි.
- 3 හේන් ගොවිතැන් වෙනුවට වෙළෙඳ වැවිලි කැපිණි.
- 4 සිය ඉඩම්වලට අයිති වාසි කම් පෙත්විය නොගැත් වූ ගැමියෝ 1841 ඉඩම් පනත යටතේ ඉඩම්වලින් තෙරපන ලද හ.
- 5 ගැමියා ගේ තත්ත්වය දියුණු කිරීමට 1848 න් පසු දරන ලද ඊනියා ප්‍රත්‍යක්‍ය කිසි සේත් ප්‍රමාණවත් නො වී ය. මෙයින්

වැවිලි කර්මාන්තයේ ප්‍රතිඵල

(i) නගර බදු පෙදෙස්වල ආර්ථික සමාධිය

- 1 නාහෘතක්ත කෘෂි ආර්ථික පදනම, වාණිජ්‍ය නිර්ණාත ආර්ථික පදනමකට පෙරැලිණි. වතු හිමියන්ට හා කුලී කරුවන්ට මෙයින් වාසි විය.

බැමි ජනතාවට වැදුණු දරුණු පහර අද ද දක්නට ලැබේ. පිරිසර පෙදෙස්හි ආර්ථික හා සමාජික පරිහානියක් විය.

(iii) සමාජික ප්‍රතිඵල

- 1 රජකාරිය අවලංගු කිරීම ආදිය නිසා යල් පැනපු ලෙස ගණන් ගැනුණු කුල හේදය අඩු විය. එහෙත් අද ද දුක් ගැහැටි විඳින්නට සිදු වී ඇති ඊතියා තවත් ක්‍රමයක් වූ පත්ති හේදය එහි තැන ගත් ඔවුන් අමතක නොකළ යුතු ය.
- 2 එ කල නොයෙක් රැකියාවන්ට සුදුසු කමක් වූ ඉංගිරිසි උගැන්ම නිසා ඉංගිරිසි උගත් පිරිසෙක් ඇති වූ හ. බටහිර ඇදුම් ඔවුහු අඳින්නට වූ හ; බටහිර පැවැත්ම අනුගමනය කළ හ. මෙයට දෙක ලද කම ඉංගිරිසි උගත් මධ්‍යම පත්තිය යි.
- 3 මේ ම තව පත්තිය රටේ දේශපාලන, සමාජික හා ආර්ථික සංවර්ධනය උදෙසා කටයුතු කළ බව කියනු ලැබේ.
- 5 පෙර සිංහලයේ සමූහයේ උත්තතිය තනා වැඩ කළ හ. පසුව එක එකා තමා ගේ ම අභිවෘද්ධිය තනා වැඩ කෙළේ ය. සමාජයේ සාමග්‍රිතාවය වෙනුවට තරඟය විය.
- 5 මෙ රට, මුළු ලොව ම බලවේගයකට හසු විය.

ආහාර ද්‍රව්‍ය

වි වැවීම පිරිහීමට හේතු-

සිංහල යුගය

- 1 දහතුන් වැනි සියවසට පෙර රට සාධාරණව පවතින විය.
- 2 දහතුන් වැනි සියවසට පසු - අනුර පුරයේ හා පොලොන්නරුවේ සිට නිරිත දිගට මිනිසුන් යෑම. වැස්ස අධික කම නිසා වාරිමාර්ග ක්‍රම අවශ්‍ය නොවීම්.
- 3 රටේ පාලනය අවුල් විය. එ හෙයින් වාරි මාර්ගවලට නිසි සැලැකිල්ල නො ලැබීණි.
- 4 කුරුඳු වගාව ද සරු විය. රජමරු ඒ ගැන ම උනන්දු වූ හ. මුදල් ලැබෙන මගක්.

5 නිරිත දිග කොස්, අල වර්ග, පොල් ආදිය විය. එ හෙයින් සහල්වල වැදගත් කම අඩු විය.

පෘතුගීසි යුගය - නො නැවැත් ම යුද පැවැත්ම, වි ගොවිතැනට කලෙක් නො විය, තිබුණු ගොවිතැන් ද තැනි විය.

ලන්දේසි යුගය- වාරි මාර්ග ආදිය දියුණු කිරීමට ලන්දේසිහු තැත් කළ හ එහෙත් රට සහලින් සාධාරණව නො වී ය

ඉංගිරිසි යුගය -

- 1 මිනිස්සු අල වර්ග, කොස් හා පොල් ආදියෙන් සහල් අඩු කම පිරිමසාගත් හ.
- 2 සහල් පිට රටින් ද ගෙන්වනු ලැබී ය. තෝන් ගේ සමය - අවුරුද්දකට හෝරි 60,000 රජයේ මුදලින් ගෙන්විය යුතු විය. එ හෙයින් රට සාධාරණව කිරීමට ආරම්භ කළාට වැඩි විය.
- 3 වාරි මාර්ග කඩත්තුව පිරික්සීම වෙල් පිදුනේලාට පැවැරිණි.
- 4 රට පුරා වාරි මාර්ග ප්‍රතිසංස්කරණ කටයුතුවල යෙදීමට හමුදාවක් හෝන් විසින් අරඹන ලදී මුතුරුජවෙල මහාපාරය මුදල් හිඟය නිසා අත් හරින ලදී.
- 5 කැපවත් ස්නීදර් විසින් සපයන ලද වාරිතාවක් අනුව මේවලින්, ගම්වල වාරි ක්‍රම ප්‍රතිසංස්කරණ කිරීමට තැත් කෙළේ ය. සපල විය. ඉඩම් බද්ද දෙ ගුණ විය. යෝධ වැව ප්‍රතිසංස්කරණය මුදල් හිඟය නිසා අත් හරින ලදී

දියුණු කිරීමට ගත් නැත සපල නොවීමට හේතු

- 1 මුදල් හිඟය - මුල් අවධියේ දී
- 2 ගොවියන් ගේ ගනානුගතිය බව- එංගලන්තයේ කාමි කාර්මික විප්ලවයෙන් ඇති වූ වෙනස් කම් මෙහි ඇති කළ නොහැකි විය.
- 3 ඉඩම්වල පංගු ක්‍රමය - අලුත් ක්‍රම සෙදීමට සියලු පංගු කරුවන් ගේ කැමැත්ත ඇවැසි විය.

අලුත් මාවත

ප'ල්. (S.) බස් ගේ 'The New Road' යන පබදේ සිංහල අනුසාරිය යි. 1892 දී උපත ලද ප'ල් බස් නවමැත් දිවමත් වූ වෙසෙන ඇමෙරිකානු ගත් කතුවරියකි. බිලිදියක හැටියට විනයට ගිය ඕ එහි අවුරුදු 40ක් පමණ කල් විසුවා යැ. 1938 දී නොබෙල් කිලිනක හිමි වූයේ ඇගේ හොඳ පොළොව (Good Earth) නම් නව පබදුව යි. 'අලුත් පාර' නමැති මේ පබද ද ඇය ලියා ඇත්තේ විනය පසු බිම කැරගෙන යෑම

වෙහි මුල් කොටස ගිය කලබෙහි පළ වියැ

ද. දු. න. විරකෝන්

"අලුත් පාර ඔබ ගේ අවුණ පසු කැර යනවා. මොකක් ද ඔබ ගේ නම, තානි විකෝ?" හෙතෙම සිය කබා විවරයෙකින් කඩදසි කැබැල්ලක් හෙතා කියවා තොරතුරු විමසී යැ. "ආ! ඔවු, සී! ඔබ ගේ නිවෙසින් අසී ඊහෙන් යෙයි. අද සිට දින පසළොස්සක් ආහුලතා ඔබ ගේ අවුණ අත් කැරැහන යුතු යි. තනි නම් ඔබ උදෙසා මෑ අපි එය කඩමු." මේ සේ කියූ හෙතෙම, අපරිස්සමෙන් කඩදසිය නමා කබා විවරයේ දමා යන්තට කැරැණේ යැ. ඔහු සමඟ කැමැති සෙබලෝ නි දෙනෙක් ද වූහ. ඔහු ද ආ පසු කැරැණහ. සියල්ලෝ මෑ සිවර හනනි. ලු වෙට කතා කළ නොහැකි වියා. හේ කෙල ගිල්ලේ යැ. එහෙත් උගුර විහුලී යැ. එක් සෙබලෙක් අනුකම්පා සහිත බැල්මක් ඔහු වෙතා හෙළී යැ. ඒ අනුකම්පාව ඔහු ගේ උගුරේ හිරය ඉවත් කෙළේ යැ.

'බොලර් දහ දහ යි.' හේ තරුණ නිල-දරුවා අමතා කියේ යැ.

නිලදරුවා එ කෙණෙහි මෑ නැමැති හැරී බැලූයේ යැ.

'ඒ මොකක් ද? හේ තියුණු සරින් ඇසී යැ. 'අවුණේ මිල බොලර් දහ දහ යි.' ලු හොත ගසමින් කියේ යැ.

තරුණ නිලදරුවා හේ අත ගිනි අවිස වෙතට ගියේ යැ. බියෙන් කැකුළුණු ලු වෙට දෙරින් ඔබට ඇතුළු වෑ ඒ වතා දැමීමේ යැ.

එහෙත් තරුණ නිලදරුවා ඒ නො කැලැකී යැ. පෙරලා ගමන් කළ හෙතෙම දෙරටි හිනි අවිස තබා කෙරැපී යැ. ලු වෙට ලමයා වෙතට විසි වී ගියේ යැ. ලමයා අඩන්තට පටන් ගනී. හේ මුළු දිවියේ මෑ අඩමින් සිටින්නකු බැවින් ලු වතා ලමයා වෙතට යන්තට පුරුදු වෑ සිටියේ යැ. එහෙත් දැන් ඔහුට ලමයා ගේ හඩ නොඇසුණු සේ යැ. හෙතෙම තරුණ නිලදරුවා වෙතා තෙත් යොමු කැරැ. 'බොලර් දහ දහ යි. බොලර් දහ දහ යි.' යනුයෙන් සිහි නැති වෑ මෙන් හෙමෙන් කොළුලේ යැ.

ඔහු වෙතා බැලූ නිලදරුවා මත හඬින් සිතාසුණේ යැ. 'අලුත් නුවරට ඔබ ගේ කිලිණය එය යි.' තියුණු අණකා සරින් කියූ හේ ආ පසු හැරී ගියේ යැ.

'කිලිණයක්? කවර කිලිණයක් ද? ලමයා වැලැපෙමින් බිමෑ වැනි රූ සිටියේ යැ. කවරකු හෝ ඇවිත් ඔහු උසුලා ගෙනා යන බැවින් හෙතෙම වැටුණු තැනා මෑ වැනිරි සිටින්නට පුරුදු වෑ සිටියේ යැ. එහෙත් මේ මොහොතේ කිසිවෙක් නොපැමිණිය හ. සිටාගත් ලු වෙට දෙරැ අත්සෙන් තරුණ නිලදරුවා දෙතා බලා සිටියේ යැ. ඔහු ගේ හද හෙමෙන් හැඟන්නට විණා. ඒ නිසා ඔහුට මද විසින් හුස්ම ගන්නට පිලිවිත් වියා. ඔහු හේ අවුණ අත හැරීම, ඔහු ගේ දිවිය අත හැරීම යි. මොනවා ද මේ අලුත් නුවරක් හැතා දෙඩන කතා? ඔහු ගේ විය-

පුරුව ගැනා සකාසෙක් නැති හේ හැරුණේ යා. මැලැදිණු වනින් යුතු ලමයා ඔහු වා නැතිවැවී යා. ලමයා වඩාගත් හේ පසෙහින් වාසි වා සිහිවිල්ලට වැටුණේ යා. 'මේ අවුණ මේ දරුවා හේ යි. ඒ කිසිවකුට අත් කැරැගත නොහැකි යි. ඔහු හේ හිසට කොළ නැගා ආයේ යා. බිය ඔහු වෙතින් පැනා ගියෙන් මීදු සැතැපීමෙන් ඔහුට දැනිණ. ඔහු සදාට මා ඒ අවුණ අත හැර නො යාමි. ඔහු හේ හිසට ඉහළින් ඇති අවසන් උළු කැටය ද ඔවුන් විසින් ගැසෙන හුරා ඔහු අවුණේ මා සිටිමි. හේ ලමයා බිමා සිටුවා, ඉතා වුවමනාවෙන් කවසුන්තෙහි යලි ඇලිණ. කල්දේරම් දියෙන් පිරවිණ; හිනි ඇවිලිණි.

එ බැවින් පැයක් ඇතුළත දිය බුබුළු නැගිණි. හුමාලය ද නැගා ආයේ යා. ලී පියත ඉස්සිණි. හේ සිය ගනු දෙනු කරුවන් කෙරේ දැසි බවක් පල කෙළේ යා. රතු කම්බුලින් ද, අවිනිත කළු තෙහින් ද, සැදි ඒ මෝඩ වහල් කෙල්ල ආ විටා, හේ යන්තම් පිරිමැසෙන තරම් දිය විකක් දිනි. ඇ වග පල කියත බැවින් හේ ඇහේ කේතලය දියෙන් පුරා තෙරුවී යා.

'අලුත් පාර කැපුණු විටා, අප ගැම දෙනට මා ඉන් හොදක් වේමි. තාකි හොරා, ඔබ හේ අවුණත් පසකට යාමි.' ඔහු තවත් ඇයට දිය නොදෙන බව දත්, ඔ මෙ හේ පවසමින් පැනා දිවිවා යා.

'මහෙන් කිසිවක් ගත්තට බැ.' හේ යන ඇයට කා හා කී යා. ඇහේ විහිළු හිතාව ඔහු හේ සවත් සිපා හත්තෙන්, හේ 'ඒක අලුත් පාර සකසනු සඳහා' යි කියමින් බිමට කෙල ගැසී යා.

මොහොතෙකින් දොර ඇරිණ. ඔහු හේ පුතා ඇතුළට ආයේ යා.

'අලුත් පාර ගැනා මොකක් ද අදහස' හේ බලන තවමත් උණුසුම් දැසි බලමින් හේ උදසිත වා ඇසී යා.

'ඉතින්, ඔබ තව මැත් පෙරලා එන්නේ කැම පිණිසා නොවේ ද? අද කොහි ද ඔබ ගියේ?

'අලුත් පාරේ කතාව ඇත්ත.' බාගෙට සිහිල් වූ හේ රක, හේ බලනේ කෙමියෙන් ඇද විදිමින් හේ කියේ යා. 'සපුරා ඇත්ත. ඒ ආයට කැරැගෙනා කෙලින් මා එතවා. අවුණත් අහි තිහක් යාමි. පසු පසා නිදහ කිලි දෙකින් අඩක් හැර, අතෙක් සියල්ල මා නැති වේමි.'

ලු වෙං ඒ නො අදහා සිය පුතු දෙසා බැලී යා. හේ එක් වරට මා කොටට පත් වියා. තෙත් අලුරා වියා. සිය අතින්, පුතු හේ අතා වූ හේ බලනට ගැසී යා. ඒ බිමා හි කාබැලී තුහකට කැසිණ.

'උඹ මෙහි හිඳා-ගෙනා හේ බිපත්' ලු වෙං කොළලේ යා. තරුණයා හේ පුදුමයට පත් මුහුණ දුටු හේ වැලැපෙන්නට වන්නේ යා. හේ පිලිවත් කරම් වෙසින්, කිලියේ නිදහත්තා තැනට ගියේ යා. ඇදා මතා දිග ඇදුණු හේ කීරය ඇදදමා දගලන්නට විණි.

උදහතා, අවදි වූ පසු ද පුතු කෙරේ ඇඹි වූ කොළ ඔහු වෙතින් පහ නො විණ. තරුණයා ඉතා අහිංසක ලෙසා කැම කද්දී, ලු වෙං ඇඹි බැම පිරිමදිමින් මෙ හේ කියේ යා. 'ඔබ, ඔබත් කතවා. ඔබ හේ පුතාත් කතවා. එහෙත් මුදල් ලැබෙන්නේ කොහෙන් ද? යි ඔබ ගිහත්තේ නා. 'මේ සියල්ලත් කිසා, ඔවුන් ඔහු හේ අවුණ වහසනි යි ඔහු ඇදුණුයේ කා. පුරුදු ලෙසා පෙර වාගේ වැඩට ගියේ යා'

නිලදරුවා ඇණවූ දිනෙන් එකලෙක් වැනි ද නුපුරුදු බියක් වනෙහි රදවමින් ඔහු හේ බිරිය ඔහු වෙතට ආවා යා. 'පාර කැපෙන බව ඇත්ත. විදියේ ඉහල බැලුවොත් ඒ ඔබට පෙනෙමි. අප මොනවා ද කරන්නේ? මෙහේ කියු ඔ වැලැපෙන්නට වූවා යා. ඉන් ඇහේ මුහුණ කැලැඹුණු සෙයෙක් පෙනිණ.

ඇ දුටු ලු වෙං වෙටුලන්නට වනි. හේ දොර අසලට ගොස් විදියේ ඉහල බැලූයේ යා. අවුණ හැඳිත්විම පිණිස එල්ලුණු, ඔප දුමුණු දැන්වී පුවරුවලින්, පාට සේද රෙදිවලින් ද, ලකර වූ විදිය හැම විටා මා අලුරා වා ද, පටු වා ද, වස් මා ද විම නිසා, කෙතකුට දැකියා හැකි වූයේ අහි කිහිපයෙක් පමණි. එහෙත් දත් තෙත් වූ බොරළු මතා වැටුණු පුදුම හිරා එලියෙක් වියා.

අති විශ්වකථා ඔබින් වූ හැම ලකුණක් මා
 හැකි වී ගොස් යා. මිනිසුන් විසින් කඩා
 දමුණු ගෙවල් පෙනුණ. පැරැණි ගඩොළු ද උළු
 ද ගොඩ - ගොඩවල් නැතින් නැතැ වියා. පිට
 මරහා බැඳුණු කුඩා සහිත මුරුවෝ ඒවා
 මැහැරැ ගෙනා යනු පිණිසා බලා සිටිය හ. එ ද
 මුහු ඇණැවුණු නිලදරුවා ඔබා මොබා ඇවිදිනු
 හේ දුටුයේ යා. මුදුණු කෙස් වැටී ඇති ගැහැනු
 සිටි දෙනෙක් ඔහු පසු පසා ගිය හ. ඒ මාගමු
 හැටු හ; වැලැපුණ හ. ඔවුන් කී දේ වෙංට
 ඇසියා හැකි වියා.

‘අපට ජීවත් වන්නට නැතෙක් නෑ. අප
 හේ ගෙවල් සියල්ල මා තැනිටුණා.’

ලු වෙං අවුණට වැදී, දෙර වසා හරස්
 පොල්ල දුම් යා. කල්දේරමට ඔබින් වූ ලී
 බාකුළුකා හේ නිදාගත්තේ යා. දණ හිත්
 වෙලුරත්තට වති. මතහ අවුල් දුලෙකා
 පැවැලිණ. පාර තීර වැ මා එසි. ඇතුළු
 කිලියෙත් පිටතට දිවැ අං මුහුපුරු ඔහු හේ
 දණ හිසට හේත්තු වියා. එහෙත් ලු, ඔහු දෙකා
 මැලුයේ උදසින මා යා. ඔහු හේ තෙත් බැහැ-
 රකා රැදී තුලුණු දුටු ලමයා ඉහල බලා
 ඇඟිල්ලක් කල්දේරම මතා තැබී යා. ලු ඔහුට
 කා තො ගැහු පලමු වැනි වර මේ යා. අපුරා
 සිහිවිල්ලෙක් ඔහු හේ මතහ හරහා දිවැ ගියේ
 හ. ‘පිලිස්සුණා ද?’ ඒකට කමෙක් නෑ.
 අත්තීමේ දී ඔබට කුස ගිත්තෙත් පෙලෙන්නට

සිදු වෙවි.’

ඒ මොහොතේ මා හෙණයක් වැදුණු හේ
 දෙර හැඩැවිණ. ලු හේ හද ගැහෙන්නට වියා.
 සිරුර දර දවු වැ ගියේ යා. දෙරට දුමුණු
 පොල්ල, හේ හෙමෙන් ඉවතට ගත්තේ යා.
 දෙර ඇරිණ. අලුත්, පිරිසිදු නිල ඇඳුමෙන්
 සැරැසුණු නිලදරුවෙක් ද ඔහු පසු පසින්
 තෙබලෝ තීදෙනෙක් ද සිටිය හ. ඔවුන් හේ
 දසුන කෙ තරම් විස්වහ වූත්, සැබෑ වූත් හේ
 පෙනුණේ ද යි කිව හොත් මොහොතකට
 කලීත්, ඔහු සාප කරනු ලැබුවෝ යා යි
 කෙහකුට සිහිතෙනුදු සිතියා නොහැකි යා.

ඔවුන් දෙකා බැලී ලුට තමා ඉතා මහල්-
 ලකු හේ හැඟුණෙන්, මරණය වඩා හොඳ යා යි
 ඔහුට සිතීණ.

‘තව දවස් හතර යි. ඔබ හේ අවුණ අස්
 වියා යුතු යි. ඒ ඔබ මා කඩාදමන්නා එ වීටා
 එහි උවාරණ ඔබට ලැබෙයි. එ හේ නැති තම්
 අප ඒ සියල්ල රජය සතු කරතමා.’ නිලදරුවා
 පැවැසී ගා

‘එ වීටා මුදල්?’ ලු තතනමින් විමැසී යා.

‘මුදල්’ යා යි එය මා ඉසිලූ හේ සිය අතා
 වූ කෙවිටෙන් දිලිසෙන හම් පාවහනට තවටු
 කෙලේ ඇ.

එහි කලබ මා බැඳෙයි.

ලක් ඉතිහසට රුකුල

301 පිටුවෙහි

- 1 ගොවිතොට මූල ධනය නැති කම්
 නගුල - මිහරක් - කුලියට; බිත්තර වී -
 ණයට පොලිය අධික විය. තෝර්ත්
 නීතියෙන් සීමා කෙලේ ය.
- මේවලත්ති ගොවිතට ඉහත සඳහන් ද ද
 ඇතැම් විට ඇඳුම් ද රජයෙන් සපයා සුළු
 පොලියක් ලබාගති. මෙය ම ඔවුන්ගේ,
 බාත්ස් හා හෝටන් විසින් පවත්වාගෙන
 යන ලදී.
- 5 කෝල්බර්තස් ප්‍රතිසංස්කරණ

- i රජකාරිය හා ඉඩම් මුත්ති ක්‍රමය
 අවලංගු විය. කුඹුරුවල වැඩෙහි යෙදී-
 මට ගොවියෝ බැඳී තො සිටිය හ.
- ii අධිකරණ බලයෙන් තොර වූ හම්
 සබාවට වැව් අලුත් වැනියා කිරීමේ දී
 මිනිසුන් හේ සහයෝගය නොලැබුණේ
 ය.
- iii අලුත් වැවිලි ව්‍යාපාරයට වැටුණු අය
 යලි අනෙකක් ගැන තො සිතු හ.
 -අඩු මහන්සියෙන් වැඩි මුදලක්
 ලැබීමේ අදහස.

හැදී කරගස: දිනු පමද

පටු අබා දෙස්ම

[දැනදිවින් හෙළදිවට කඩා-වැදුණු විජයයා ගේ සිංහ පිරිස වැනැසීම සඳහා හටත් වැදුණු හෙළ දෙවු පටු අබාවෝ ජය ලබා සිය සිතැති සපුරා-ගත් හ. ඔවුන් ගේ හටන අවසන් වූයේ ලලිගමිනි. එ ද එ තැනැ මැ හෙළයන් මුළු දෙවු පටු අබාවෝ 'සිව් හෙළයන්' එක් කැරැ පහතැ සඳහන් දෙස්ම කළ හ.]

තිරිකුණාමලේ, මුන්හුරුවේ
ඇ. ලොරන්සු රණසිංහ

මු) ගේ වැසියෙහි, ගකුනී, රකුසෙහි, තයිනී,
අසුරසෙහි.

තොප හැම ගේ වාසනා මහිමය මේ තරම් ඉක්මනින්, මේ තරම් පහසුයෙන් උදා කාර - ගත හැකි වේ යා සි මම නොසිතුවෙමි. එහෙත් හෙළ දෑයේ හඳහන එ තරම් අසුරු නොවන බව නොදින් මැ පැහැදිලි වී යා. අපට වත් ඒ රාදු උවදුර-සිහි වන මොහොතක් මොහොතක් පාසා හද දවන විදු උවදුර-මේ තරම් ඉක්මනින් පලවන්නට අපට හැකි වූයේ හෙළ තොප ගේ එසිය නිසා මැ යි.

මුළු කොටා ජය හැනීම ඒ විදෙසි විදුවා හට විලි නැති කමක් වුව ද, අපට තම නොරි-සියෙන දින කමෙහි. අපි වන්නා කෙ දිනෙකා කෝ පැල දෙරින් ඇතුළු වී, සැහි සිටා, සතුරුට පහර දී, දින ජයක් ලබන්නට හුරු-පුරුදු වූවෝ නො වමු. එ හෙත් ඒ විදුවා-පිරිමි බවට ද නිසා දුන් නිවටයා, අප මුත්තණුවන් ගේ මගුල අවමගුලකට කරවා අප වග ද නැසු බව නොදින් දකුමු. උදා කෙලේ ජය ලැබුමෙක් නො වේ. පර කමෙහි. මුහුණට මුහුණ දී සටන් හුරු අපි නිසි ජය නොහඳුනන්නෝ නො වමු. අපි අද එ බව සිංහයකට මැනවින් පසක් කෙලෙමු. අනෝ! විජයයා අදත් වී තම හෙළ බල ඔලන්නට තුමුණා නොවැ?

[එ විට මුළුයෙන් ගැයෙන හෙළ ගීයෙහි.
ඔනෙ මනෙ ඔනෙ පනෙ, හෙල් දිරි තොද් වීරෝ!
ඔනෙ මනෙ ඔනෙ පනෙ, හෙල් දිරි තොද් වීරෝ!]

තොපට අපට අද ජය මගුල් යා. එ හෙයින් මැ අපි මෙ කේ ලයට අත්වැසුම් දෙමු. එ තෙකින් අපට සැතැපියා හැකි ද? නොහැකි සි! අප ගේ ඉදිරිය හැතැත් විමැසිලීමත් විය යුත්තමෝ වමි හ. අපට ඇවැදුණු උගුර ගැතැත් සිතමු. එ බඳු උගුල් මත්තට නො ඇවැවෙන්නට කළ යුතු කම සිතමු. රූ හුණු වලේ දහවල් හෙත මෝඛයෝත් වෙත් ද? අපි අපට අත් වූ විපතීන් කදිම පැටුමක් උගනුමු. ගිය දේ ගියා වේ. ඒ දේ යලිත් නොවීමට කළ යුත්ත පහදම් මම.

අපේ මැ රූහේ එකක වූ කුමාරික ගේ මෝඛ අනුකම්පාවෙන් අපි විදෙසියා ගේ දලව් හසු වුවමු. ඉන් පෙරැ අප ගේ හතර වරිසෙස් එකක ගෙන් නොවූ ලොකු මැ මෝඛ කම සි වී. ඔව්! කැලේ තහන්නේ කැලේ ගසෙක් මැල් නො වියා යුත්තෙක් සිදු වී යා. පමණට වඩා දයාව දැක්වීමෙන් කළ ඒ වරද අප ඇත් ඉදිරිපේ මැ පල දුන්නේ යා. එහි බැරැරැම් කම සටන් කළ අපි මැනවින් දකුමු. සිදු වන්නට ගිය වතස වැනැසුමු. දුන් මට මරනය වුව ද නිව්-හැන්නේ වැලැදැගත හැකි සි. මම ම-ගේ යුතු කම ඉටු කලෙමි. එහි සුව විදාගනිමි. හෙළයට වඩා අත් නිවතෙක් අපට කොහි?

හෙළ දෙස තොප ගේ යා. හෙළ රූස තොප ගේ යා. හෙළ ඔස තොප ගේ යා. ඒ රූකුම තොප අතේ යා. තොප අයත් යුතුකම් කවරේ දැ සි මම පහද දෙමි. ඉපැරැණි පර-

පුරක, පිටිතිරි කැදියාවෙකැ, නුමුසු සාබියා-
 වෙකැ වැඩුම හෝ මැඩුම හෝ රද පවත්නේ
 ඒ දැයේ වුවත් අතේ යි. අපි දැයට මිතුරු වමු
 ද? ඒ තාක් දැය රැකේ. අපි දැයට හතුරු වමු ද?
 එ කැන් පටන් දැය මැකේ. අපේ කෙදවත්
 යටතියාව කෙපි දනිහු. කරු, රවුළු, බලි, ඇ
 හෙළ දෙවුවනට හෙවණ දුන් මේ හෙළ බිම්
 විතු පරයනට නිවෙස් වන්නට ඉඩ නො හබවු.
 ඒදෙසියාව මේ දෙසින් බිම් අහලක් හෝ උරුම
 වන්නට ඉඩ දුන හොත් අපේ සතුරන් අපි මැ
 දබි කරන්නමෝ වමු.

සිය දෙකැ වැසියාටත් එ හෙසින් මැ සිය
 පියාටත් එපා වූ විදුවා දැයට කළ හදිය, උපා
 මාරුව බලා එල්ල කළ පහර, ඉර හඳ ඇති
 භාක් කොමකක නො කරවු. පරපුරින් පර-
 පුරට උතුරු හවු. පරපුරේ ඉදිරි ගමන ද
 බැදියාවෙන් මරන්නට දැර වඩන කා හටත්
 සුදුසු පාඩුම පටවවු.

අපි අද අපේ සටනේ ජය බිම් කරා පා

තහමු. අපේ ජය නියම ජයක් වන්නේ අපේ
 දැය එක්සත් කමේ රැකැතින් වෙළුමිහ හොත්
 පමණයි එකමුතුමේ අගය අද අපි වටහා-
 නන්නමු යක්කු යා, රකුනෝ යා, තාගයෝ යා,
 අසුරයෝ යා, නියා මේ කෙක් අප වෙත් වැ
 කැදිත් වුණමු. එහෙත් අපි කවුරුත් එක මැ
 වරිගයේ හෙළයෝ යා. ඉතින් කුමට ද කුල
 හොත් විසින් බෙදුම්? බෙදී සිටින තාක් රැසට
 පිරිසිම ඇදී එයි.

එ හෙසින් මා - ගේ වැසියෙකි, අද පටන්
 කෙපි "සිවි-හෙළයෝ" යි. මතු පරපුරට එ
 නමින් මැ කොප හඳුන්වා දෙවු. ඉර හඳ ඇති-
 කාක් සිවි හෙළයෝ මැ හෙළ බිමේ රජයන් වා!

[පිරිසෙන් මේ හබ කැගේ

"ඇප් හෙළ	රජ්
සිවිහෙළ	රජ්
කොව් එක්	රජ්
වත්මු මේ	රජ්"]

+

+

+

ආලෝකය:

ගැදි තරගයට එවා ඇති පැබැලුම් අතරින් ලොරන්සු රණසිංහයන් ගේ
 පබඳ ළඟට සිටුනා අනෙක් පබඳ ගාල්ලේ මිහිඳු විදුහලේ අයෝක පොත්භාම-
 පෙරුමයන් ගේ පබඳ යි. ඒ එත එඩියෙහි පළ වෙයි.

— සකිසු

+

+

+

මිලහා ගැදි තරගය

මාය - මුනිදස් පුබුදුව

කුමරතුලු මුනිදසුන් නිසා හෙළයෙහි ඇති වූ පුබුදුව යි.
 ඔබේ පබඳ මාරතු 10 නො ඉක්මවා එවුව මැනැවි.

දුගුණ පබඳ

හොඳ නම

කාලිංග විජයවර්ධන

හොඳ නමක් නිසා මිනිසකු හොඳ වන්නේ නෑ. එහෙත් හොඳ මිනිසකු නිසා ඔහු ම නමක් හොඳ නමක් වෙන්න පුළුවනි. ඒ නිසා නමක් හොඳ නමක් වන්නේ ඒ නම අයිති තැනැත්තා හොඳ වුණොත් පමණයි. තමා කරන වැඩ හොඳ නැත්නම් කිසිවකුට තමා ගේ නම ගෑත ආඩම්බර වන්නට බැහැ.

හොඳ නමක් ඇති කැරගැනීම ලෙහෙසි වැඩෙක් නොවේ. අද අප ජීවත් වන්නේ බෙදුණු, අවුල් වුණු සමාජයක නිසා හොඳ නමක් තබාගැනීම අසීරු කරුණක් වී තියෙනවා.

බොහෝ දෙනා සතුටු කිරීමෙන් නම හොඳ කැරගන්නට සම්කරුන් සිතතවා. එහෙත් එයත් අමාරු වැඩෙකි.

සියල්ලත් සතුටු කිරීමට වැඩ කරන්නට කිසිවකුටත් හැකි ය කියා මා හිතන්නේ නෑ. බුදුන් හටත් දෙස් කී අග ඒ කාලේත් සිටියා. ඉතින් අප ගෑත කියනු ම කවරේ ද?

ඒ නිසා හොඳ නමක් ලබාගත යුත්තේත් හොඳ මිනිසුන් ගෙන් ම යි. තරක මිනිසුන් ගෙන් ලැබෙන හොඳ නමේ ඒ තරම් අගයක් නෑ. සම්කරුන් මවුපියන් ගේ හොඳ නම බදුගෙන ආඩම්බර වන හැටි මට නිතර දකින්නට ලැබෙනවා. මෙය දකින විට ම මා කිහිපු පොතෙක එත මෙත මේ කියමන මට මතක් වෙතවා.

“පරසිදු පියකු ගේ පුතකු වෙගවාට වඩා පරසිදු පුතකු ගේ පියකු විම හැම විට ම හොඳ යි”

ඇරියුමෙකි !

උණවටුනේ
ගා. ජයසේකර

නේවාසිතාරණ පරපුර එළිය	කොට	ඔබ හෙන් පණ ලැබූ බුදු සසුනට	දැයට
මිත් සිය වසරකට පෙරැ සුපහල	ලොවට	ආයෙත් එල්ල වී ඇත්තේ අද	මෙ රට
ගම් විරයෙක් බුදු සසුනට	හෙලදවට	මහ උවදුරෙකි ගැලැවෙන්නට බැරි	ලෙසට
පණ දුන්නේ ද මේ ඇරියුම වෙයි	ඔහුට	දිව තෙත් හෙළා බැලුවොත් එ පෙනෙයි	ඔබට

සම්බුදු සසුන දියුණට නැවැත	උපදිමි
ගත පැතුමෙන් තො වේද දෙව් ලොව ගියේ	ගිමි
එ හෙයින් තඟු බලා මේහි, කුලුණැසින්	තැමි
යළි උපදිනුව මම මේ ඇරියුම	කරමි

අප පිරිහෙන්නේ ඇයි?

බු. න. ගුණරත්න

උරුමයට පැයියි යවීමට සි තවමත් අප බොහෝ දෙනා හේ කැමැත්ත. ලැබූ භිදාන රැකගන්නවා වෙනුවට ඒ නිදහස කැමැත පාලාදෙන වැඩ අපේ බොහෝ දෙනා කරන්නේ මේ නිසා ය.

මෑත යුගයෙහි පවා අපේ නිදහස සඳහා හරිත් කළ කැපවීමට පොළ, පුරත් අප්පු වැනි පිරිසෝ අපට වූ හ. එහෙත් ඒ පිරිසත් පාලා-දීමට ඉදිරිපත් වුවෝ ද අපේ මිනිස්සු ම යි. මෙහෙය තව මත් පරපුරේ හතියක් වාගේ අපේ මිනිසුන්ට උරුම වූ හේ පෙනෙයි.

විනය රුකියාව වැනි රටවල ඕනෑ කාරියට ඇවිදීමට පරයනව තබා ඒ රටියනට වත් අවසර වුවමනා පු. එහෙත් අපි අපේ රටේ ඕනෑ ම පරයකට ගිහි හේ කැසීමට ඉඩ දෙමු.

තමන් හේ මිනිසුන් හෙලා දැකීමේත් පරයන් හුවා දැක කර පිත්තා - ගැනීමේත් මේ වරද නිසා කවර ද හෝ අපේ නිදහස මේ රටේ ම අපට ම කැනි දින්නට ඉඩ නො ලැබුණෝත් පුදුම යි.

අද අපේ මිනිසුන් අපේ රට පාලනය කරන්නට පවත්නේත් මුදිත් එ තෙර පර රටවල දේස පාලන දහම අනුම යි. පිට රටේ-කින් කවර දුගක් ගත්තත් අප ඒ රටට ගැනි වෙතවා නො වේ ද? යමක් පිටින් ගන්නවා තම ගත යුත්තේ අපේ ආභිමුරයට, පති කැනීමට කැනියක් නොවන හේ ඒවා සිංහල කැරගෙන යි.

මේත්ත මේ සිංහල කැනීම අපේ හිත්වලට කා වදින තුරු අපේ පිරිහීම මලක්වන්නට බැරි බව යි මගේ කැනීම.

අවිච අහසින් කඩා - වැටීම

ඇ. ලෙ. විජයසිංහ

පු කා හෙව යන්න. ඇදට වී වන-පොරොවා-ගෙන ඉන්න. හුලා ගැහුණෝත් ආයෝත් උණ ගනී වී'

මෙ හේ කීමේ අමමා ය.

“අමමේ, මට දුන් උණ කැ. මාත් ආසයි තාත්තා වත්තේ වැඩ කරනවා බලන්න”

“පුතාට සනීප වුණා ම පුළුවන් ඒ වැඩ දුන් ගෙට යන්න”

මම අමමාට කීකරු වී ඇදට ගියෙමි. එහෙත් මගේ සිත තම තව ම වත්තේ ය.

“අද හරි අවිච යි, හරි දිය තිබහ යි. දෙන්න දිය පිදුරුවක්.” තාත්තා අමමාට මෙ හේ කියනවා ද මට ආසුණේ ය.

ටික වේලාවෙකින් තාත්තා කියේ ඇත්-තක් බව මට ද දැනෙන්නට වීය.

“අමමේ, අද අවිච යි. දිය තිබහ යි. මටත් දිය ටිකක් දෙන්න”

අමමා ඒ වේලාවේ මා අසල හුදුයෙන් මගේ හසට පිළිතුරෙක් නො ලැබුණේ ය.

“තාත්තේ, මේත්ත අවිච පහත් වෙතවා. ඔව්, ඔව්, අහසින් අවිච බිම වැටෙනවා. මේත්ත වහල උඩ. මේත්ත වහලක් ගිහි ගන්නවා.”

මම කැ ගැසිමි.

මෙ හසින් එහි ආ අමමා මගේ කළලට අත තබා බලා, මගේ කළල තෙමුවා ය.

කදිම නුවණ

කෝලික බර්මවර්ධන

සබ්මන්— 'මා කැමැති කැ දැන් ම මැරෙන්න රංඛංඛියෙය.'

රංඛංඛා— 'ඒ ඇයි සසීමන් අප්පු?'

ස. — 'දැන් ම මැරෙන එක, මහ පවක් නේ?'

රං. — 'ඒක මහ පිතක් සසීමන් අප්පු'

ස. — 'කොකොම ද ඒක පිතක් වෙන්නේ?'

රං. — 'ඇයි සසීමන් අප්පු, ඔබට මොණේ කැද්දේ? ඔබ දැන් ම මැරුණොත් ඔබේ කාල් කුපත් පොහේ කාල් ඉතීරි වෙනවා. ඒ පමණක් නොවෙයි හමුපකාර පෝලීමන් එක මිනිහකු ගෙත් හරි, කොට වෙනවා නේ!'

වැස්ස

සමන්ති අනුමුද්

වලා කුලීන් වහිත
හෝ හෝ ගා වහිත
ගංගාවල් හදන
වහිනු වහිනු වහිනු

වැස්ස
වැස්ස
වැස්ස
වැස්ස

මිදුල මුද කරන
මිදුලේ නැව් යවන
මල්ලීට වැඩ තිබෙන
වහිනු වහිනු වහිනු

වැස්ස
වැස්ස
වැස්ස
වැස්ස

සිරි සිරි පොදු වැටෙන
කස් වැල් පණ ගහන
මිදුලේ අප තෙමන
වහිනු වහිනු වහිනු

වැස්ස
වැස්ස
වැස්ස
වැස්ස

විදිලි රැගත් අදින
කෙණ වෙහි පුපුරවන
පොහි අප බස කරන
වහිනු වහිනු වහිනු

වැස්ස
වැස්ස
වැස්ස
වැස්ස

ගල්කිස්සේ
උසස් කුමරි විදුහල.

X

X

X

'රැවියන් පිරිවහල්
තෙල් තොලද දිරි වැටියේ
දුල නෙ හෙළ වීරු පහත්
අදුරු වැ උපනු'පත් ගෙම්'

—ලමා විරැව්

මිතුරු හවුල

භාලලේ මිහිඳු විදුහලේ සරසවි පිවිසුම් පෙළෙහි අමරසිරි පොත්තම්පෙරුමයේ එකියෙන් ලැබූ දැනැහැඳුණුම ඇත්තාහු ගල්කිස්සේ සාන්ත තොමොසු විදුහලේ සරසවි පිවිසුම් පෙළෙහි පාලිත කොතොනගත් හට මේ පත රචිතී.

කල	ඉලියම අහුවැ එනි පිරියෙක්	දුරුතු
පල	විණ් ඔබ විතර තරමක් දුරට	සිතු
එල	වත රිසික් මිතු දුනමක් විලස	පැතු
දල	සොමිකසින් මෙ හසුත දුන් ලියමි	මිතු

ඔබ	ගේ වැනි විතර මම නො දැනිමි	නොදට
ලැබ	ගත කැනි කේද සකි එස වච	දුරට
පබ	දිත් පල වුණු සෙ හෙල කිවියාව	සෙට
ඔබ	ර මැ ගිය බවට මම වෙමි	තිදසුහට

දෙමු	විබෙදුවට විට දුන් සිසුවක්	අතර
ඉමු	සකි ඔබ ද වූ හ යි හගිනෙමි	මෙ වර
ඉමු	වේ වයි පතමි සිවියේ තමි එ	සුර
පමු	නැති ජය සිරි මැ ඔබ සිතැති සෙ	මිතුර

සොහොන්	බිම, එ ද අද,	බංඩාරවෙල
රු ව න්	පබද පා, ඔබ කිවියාවැ	බල
එ ගී න්	අතෝ මා ලද ඉමිණිඳේ	පල
ව න ක්	තට නො වේ මට ඔබ සතු එ	බල

ගත්කරුවෙකැ	යි ඔබ ඇසුගෙමි එනි	පිරියෙක්
ඇත්තට	ලොකු තුටෙකි එ මට මැ වූ	සැවියෙක්
මත්තේ	ඔබේ මාතැති නැතිසා	මිවියෙක්
අත් වේ	වා පතස් ගත් බිහි වත	අවියෙක්

සකි	සද තම මැ නො දැනිමි එ යොමුම	තැනැති
සෙද	සෙද ම වෙතැ එහු ඇති ගැ යි හගිමි	තිති
කුමට	ද එ ගැතැ අමුතු වැ පින් සුදුහු	ඉති
මෙලක	ද බබුල්වන මත පින් ඔබට	ඇති

මිහිඳු	-තොමොසු පෙද කෙලියෙක් මිතු	දකම
මිහිඳු	වා අගය එනි නොමැකෙන	ලෙස ම
දිතිඳු	තරිඳු සැවියෙක් මෙ හෙල බස්	බිම
පුමුඳු	කරමු නංවමු තෙ රුවත	පරම

ගල්කිස්සේ සාන්ත තොමොසු විදුහලේ පාලිත කොතොතයෝ සිය තුදුටු යහළුවාණනට මේ පිළිතුර යවති.

පොත්තම්පෙරුම ඡිතු සද මිබ ඵුටු	ලියුම
සුන් සොමිහසින් කියවා මුල සිට' ගට	ම
දුන් නම් දුනැගිණි මා සරසව්	තරම
වන්තෙම් විලි ගුණාවට ඇස සමහ	මම

ස කි මිබ පතනු දෝ තව තව මතෙ	විතර
තොකි යන තරම් රහසෙක් නැති අප	අතර
ද කි නට පින ඇතොත් මිබ හේ මුළු	තමර
තොකි ආ කවි, කියමි විතරින් කැම නො	කැර

මැදින් මසේ ඵන සතලොස් වැනි	දිනට
වදින් තෙමි කුහද සතලොස් වැනි	වියට
මිබින් කිසි මැ පවුරක් නො පනමි	ඵයට
තදින් ලැදි වැ දෙන ආසි මිසක්	මට

පෙළේ වැවිගෙනැ සරසව්	පිවිසුවට
පෙළේ ම - සිහ ගත දෙක දුන් දුන්	තදට
මු වේ සරසවිය රහවත ඡිතු	සදට
ම හේ පවත කරුණෙක් වෙ ද	කවිතකට

ක ලා අසින් යන්තෙමි මා යන	ගමන
වෙලා සතින් ඵ මහ යැ ගත්තේ	ම - මන
අ ලා මක ඡිතුර මිබ යන මහ	කුමන
සු ලා මම අසමි දුනැගිණිනට	ඵ හැන

ඡිතුරු ද දෙටු විබෙදවට මා මොක් මැ	පෙනි
සිවියෙ ද යනු මිබේ පැනගෙත් මතු	වෙණි
මතෙ තද තහන පැනගෙති පිලිතුරු	ලෙසිති
මිබට ද ජය පනමි පිසි සිදු වන	රහිති

ක මු ඵ පන්දු කෙලියට මිබ සේ මම	ද
තොතළු ලැදි කමැතිගෙමි, පිය ඡිතුරු	සද
නැ මු ඵ කෙලි සතුරු පෙලි ගෙනැ පන්දු	ලෙද
කෙලි මු හැකි විතමි වැසිගෙත් තොද නො	වෙද?

විවිධ විවිධව - 3

ගල්කිස්සේ සාන්ත තොමෝසු විද්‍යාලේ කලා ආයුරු, සඳහස් කෝපරහේවා සුරිහු, මේ ලිපි පෙළෙන් 1964 'සිංහල සාහිත්‍ය දින' සම්මේලනයේ දී කැරුණු දෙසුම සිය විවිධවට ලක් කෙරෙති. මෙහි මුල් ලිපි හීය කලප්හි පළ විය.

සඳහස් කෝපරහේවා

රුක් නමක හේ සිහි වසන කරනු රිසියෙන් ඇතිසි කැමියාවෙන් මත් වූ වෙසනහක හේ පත් සතර හැසිරුණු අසුරු ඉතා මිනහර අසුරින් ද, විදහනෙකින් ද, කලාසුරු නිමැවු-මෙකින් ද, දුක්වූණු එක් තැනක් පමණක් මෙහි දැක්වීම සුදුසු යැ යි ගනිමි. අරුත් සරුව ව්‍යද කොට, රහවත් කොට, පැවැසීමේ සමත්, දහම්සෙන් හිමියෝ, රහත් තම කැමියාවෙන් දමන්නට බට වෙසනහ වෙස් මේ හේ දක්වති, සදහම් රුවන්වැලෙහි:—

“එ දවස් පිලා වඩා හිඳුවාලා, වළඳවාලා සාමිති, නුඹ සිතා වඩනට ආයාස ඇත්තේ ද යි කියාලා, කීප දවසක් පිලා දී මා වළඳවාලා කෙළා ඇවිද්දා බාල දරුවනට කැවුම්-පෙවුම් දීලා තළවාලා තෙපි දරුවෙහි, තෙරුන් වහන්සේ අවුත් වළඳන්නට මේ පිලා හුන් මේලාවට මා වැළැකුවත් මූලි තංවට යි උගන්වාලුව. උසින් දෙ වන දවස් තෙරුන් වහන්සේ ගෙන් පිටතා පිලා හිඳා වළඳමින් හිත්දා දී, වෙහෙස දුව, බසින් කීයා නැවැතු-වත් ඇහේ අදහස් ලෙසට වළඳන තෙරුන් වහන්සේට අපාසු කොට, මූලි තංවු යා. දෙ වන දවසේ වෙහෙස දුව, සාමිති මේ තැනා දී වළඳන කලට මා කෙසේ නැවැතුවත් තෙලෙ කතවැන්දුම් විවිසල කොල්ලෝ නො නැවැතා මූලි තංවුහි. ඇතුළු ගෙයි දී මා වැඩා හිඳා වළඳන බව යැයි කීප දවසක් ඇතුළු ගෙයි දී වැළැඳවු යා. නැවැතත් කුඩා කොල්ලනට කැවුම්-පෙවුම් දීලා තළවාලා තෙපි මා

වැළැකුවත් තෙරුන් වහන්සේ වළඳන කලට අරගල කරව යි උගන්වාලු යා. උසින් එ ලෙස මා කල හ.

වෙහෙස දු දෙ වන දවස: “සාමිති මේ තැනා කොලහල මහතා. තෙලෙ විවිසල කොල්ලෝ මා කෙ සේ කීවත් නො තවතිහි. අනුත් හේ දරුවන් හෙයින් මරා හවහන්තටත් බැරි යා. උඩුමාලට තැහීලා, අරගල නොකරත් හේ වේ ද? උඩුමාලේ දී වැළැඳුව යහපතා යි කීයාලා, තෙරුන් වහන්සේ ගිවිසි කල්හි තෙරුන් වහන්සේ පෙරාතු කොටලා, තොමෝ පසු වා - ගෙනා, ගටමාලේ අගුළුලා උඩුමාලට තැහී යා.....

වෙහෙස දුත් තෙරුන් වඩාහිඳුවාලා, තමා මේ තෙක් දු කලා මිලොමා-ගන්නා කියා මුත් පාදුයෙකින් නොවන හෙයින් මේ තෙක් දවස් මේ ගාමිසට අවසර වා උන් වහන්සේ මා පමණක් වෙන් වන්ට නුටු හෙයින්, ඔබ මිලොමනු කියා නුවණැත්තවුනට පෙරමාටු හේ හිබෙන සත්‍රු විලාසය දක්වන්නී, ඔබ හේ බසට උස් කොට, තොමෝ හස් කියන්නට පටන් ගත. කෙලෙස් රාජා පාහැරලා හැමැරෙත්-නාක් මෙන් හැමැරෙන්නට පටන් ගත. තැමේත්තට පටන් ගත. කිය හස්සේ තුඩු කුණු හරතාක් මෙන්, තියෙත් කිය කණිසි. තමා හේ පිය මත්තේ අතෙක් පිය තබයි. කොටුවෙන් කොටුව හයි. තව ද දරුවන් වඩයි දරුවන් බාවයි. සිටුවයි. උන් ලා තොමෝ

කෙලිකි කි අනුන් කෙලකට විධාන කෙරෙයි. දුරුවන් කොමේ සකායි. උන් ලා: නමා සකවයි. බලා හින්ද දී කොමේන් කයි. අනුකටන් බන් ලාලා කවයි. නමා සන්තක දෙකක් දෙයි.

අනුන් ගෙන් ඉල්ලයි. කල ලෙස කෙරෙයි. බන් උස් කොටා කියයි. ලෙසින් ගොඩ නාංගා සේ කුමා කොටා කියයි. කාරණාවක් කොටා කියයි. බෙර හසයි. මිරිස් සුන්කක් ආසට ලාලා හේ කවයි. බලා සිටියා දී සැරකෙයි. මහත් කොටා සිතාහෙයි. මුණ බලයි. උකුල කොලවයි. ගුණ සභාන කොලවයි. කලවේ පායි ආමර වකයි. උතුරා සඵල ඉවත් කොටා තන බබතුරා පායි. අත බසවා කිසිලී පායි. ඇස් මරයි, බැමේ උපුල්වයි. පිට තොල ලෝකිය දිව දික් කෙරෙයි. පිලි ලීල් කෙරෙයි. පෙරලා තර කොටා හදියි. හිස කේ උකයි. පෙරලා බදියි.”

මේ පබදේන් කරසවි ඇදුරන් අතින් බිහි වන පබදේන් වෙනසක් වෙයි සිතෙහි පහල වන අදහස් පල කිරීමේ දී කලානුරා විනයන් ඇති වා එය කල යුතු ය. කලානුරා විනයන් ඇත්තා අදහස් පල කරන විට පද පෙල එසව ඉබේ මා අවනත වෙයි. එහි කඩවසම වැඩෙයි. තුලකය සැලැසෙයි. කිසි පමණ පිළිසෙයි. ලය සැලැසෙයි. සහබැඳියාව බැඳෙයි මෙහේ නිරවුල් වා සිතා නිරවුල් වා ලියාවුණු හෙයින් පල කරුණු අදහස ද නිරවුල් වෙයි. දහම්සෙන් හිමියන් ගේ මේ පබද මේ අතින් රැකිණි. කොමේන් ලියන්නන් අතින් වූ වැරදි ද එහි නැත්තේ නොමේ. කරසවි ඇදුරකටත් අදහස් පහල වේ මා යා. ඒ අදහස් ඔවුනට නිරවුල් වා පල කරන්නට කැනියාවක් නැති සේ යා. අදහස් පලකිරීමේ දී විසරණය ඔවුනට කරස් වන හෙයිනි. අදහසේත් පැවැසුමෙන් එකලස් බවක් ද නැති හෙයිනි.

‘උදුල කරවන අවිදු හතදුරා
පතල නැණ යුතු වේමි මම නිසසුරා’

යනුවෙන් ඒ පල යා. මිනිසුන් ගේ විනය ඔවුන් ගේ කියුම් - කාරුණිවලින් ද හැසුරාම් පැවැතුම්වලින් ද පැහැදිලි වෙයි. මොවුන් ගේ විනය ඊකියා ‘සාහිත කුරුහිවලිප්’ ඉපිටුණු

ආකාරී කොටස්වලින් පෙනේ. පැරැණි විලි-සැරියට අවමන් කෙරෙමින් ඒ පිහිටිත් අවුලා-ගත් ‘කරතාය’ ‘බැමු’ ‘ලහො පල්ලෙහි’ ‘මේලෙකක්’ (තුරු එ දුමියන් ගෙන් ගන්නා ලද්දෙකි.) ‘ඉතිරි හිය යොවනය’ ආ වදන් අතරින් පතර යෙදු පමණින් එය කලා කාරු-මෙක් නො වේ. පබදේ අදහස, බැහැරි - ඇතුළු සැලැසුම හා එකට එකලස් විය යුතු යා එහි ලය, පමණ, තුලකය, සහබැඳියාව, කඩවසම, ආදිය කිසි පමණට රැකී, විසරණයෙන් සැකැසී නැති වෙයිත් සැරැසී ඉදිරිපත් විය යුතු යා එ විට යා පබද බබලන්නේ.

දහම්සෙන් හිමියන් ගේ මේ පබද බබලනු-සේ කවර හෙයින් ද? කුමරතුතු මුනිදත්සුමා එය පවසන් වා.

‘මේ ලෙසින් හද පබද
පද පබද යා දෙකෙකි
එ දෙක සැමහින් සම
වුව එ හොද පබදෙකි

හද උපතරුකට මා
බලය දී පද පෙල
එයට අවනත කල
හොත් පබද බබලයි’

(විරිත් වැකිය)

සිතෙහි උපන් අරුතට මා බලය දී පද පෙල එයට තතු කල හොත් පබද බබලන බව දක්වන්නට මුලින් දැක්වුණු නිදසුන් සාහෙති යි සිතේ, ගුණ - සිත් - සිති දහම් (සැහැදිණු විත්ත වෛතසික ධර්ම) මේ සේ ඉස්මතු කොටා දක්වන තැන්, ජාතක කතාවෙන් ද, සදාම් රුවන් වැලින් ද, දහම් පදිවුවෙන් ද දක්වියා කැකි යා. යටත් පිරිසෙයින් මේ එක ද පොකක් වන් මැනැවින් නො විමසා පැරැණි පතපොතේ උසස් ගැදි ලකුණු, ජීවිපසේ දැකුම්, දහු අරුත් නැතා යි කියනු නො යෙදේ. වත්මන් තව පබදත් පැරැණි පබදත් පිලිබද විවිධවත් සසඳුවත් මැනැවි. එ සේ සැමැසීමේ දී ද විවිධවේ දී ද සරසම් ඇදුරන් සිතට හත දැකු වැදගත් කරුණු රැසෙක් වෙයි. පාල දිගා මිනුම් අනුවා පැරැණි පතපොත මතන්නට නොමතා තැනක් දැරීමෙන් වැලැකීම යා එ සේ කරනවා තම එ කලා තතු, පරමරුත, යුගය,

ආර, බන් වහර, රස විනිස ඇ කරුණු සලකා එසේ කිරීම යා යන කරුණු යැ. හේන්පිටි- හෙදර නැණසිහි හිමියෝ ඒ බව මෙ සේ දක්වයි;—

“පැරැණි කථාව හා වර්ජන නව කථාව අතර ඇති වෙනස ගැන මෙකල සිටින තවකථාකාරයෙකු අතින් ප්‍රශ්න කළහොත් එකාරට මනු පැරැණි කථාව සම්විවරයට හාස්‍ය කර එය කිසිම වැදගැම්මකට නැති භූමියකින් ලියවුණු “පට්ටන්දරයක්” ලෙස දක්වනු ඇත. මම ඔහුගේ ප්‍රකාශය නො පිළිගනිමි. පැරැණි කථාව ලියූ යුගය ගැන සලකා එහි කෙලිය ගැනත්, වෘත්තිලාසය ගැනත්, අප කිනමතයට බැසිය යුතුය. එදා ලේඛන කලාව පැවැති තත්ත්වය අනුව ඒ කථාකාරයා සිය කථාව ලියන්නට ඇත. ඒ භූමිය අදට නොගැලපීම අතෙකකි. අප විසින් සාලකිය යුත්තේ කථාව කියැවීමෙන් පසු පාඨකයා තුළ පහල වන හැඟීම කෙබඳු විය හැකි ද? යන්න ගැන ය. එයින් ලේඛ- කතා බලාපොරොත්තු වන අදහස ඉටු වී ගියේ නම් එය සාර්ථක සාහිත්‍ය කෘතියක් ලෙස පිළිගත හැකි ය. කෙලිය කොහරම් කවික වුවත්, වෘත්තිලාසය කොහරම් සාධෝප ධ්‍රවත් එය කියැවීමෙන් පාඨකයාට පිතිවක් නොලැබේ නම් ඒ කථාව අසාර්ථක සාහිත්‍ය කෘතියකි. නව කථාව සමාජ නොධනය සඳහා ද වේ.” (4 වන පිටුව)

සිංහල පනපොත මෙන් ම නොයෙක් පන-පොත ද කියවා පල පුරුදු වැනිකිටි හේ කරා මාවත් විකුම්සිහි පුරිහු ද සරසවි ආදරන් හේ ඇත් අරමත බසක් කියති.“සමහර බෞද්ධ උගතුන් පවා මිථ්‍යා කථා හෝ අභූත කථා හෝ ලෙස සලකා බැහැර කරන ඇතැම් බෞද්ධ කථාවල, ඕන-

සික විද්‍යාග්‍රන්ථ පමණක් විෂයවූ ඉප්ත මානසික ලෝකයක සාබැ පුවත් ඇත.

නවීන මානසික විද්‍යාව ගැන හෝ අධ්‍යා- න්ම වර්තය හෙළි කෙරෙන වගිමාන නව කථාව ගැන හෝ කිසිවක් නොදත් පැරැණි හිසුකුන් අතින් සකස්වී ඉස්සාරුයවූ ජාතක කථාවලට එවැනි ප්‍රවෘත්ති වස්තුවූයේ කෙසේ ද? කම් වාදයෙහි පිහිටා මානව ජීවිතය දෙස බලා ඔවුන් ඒ කථාවස්තු සම්පාදනය කළ කෙසිනැයි යනු මගේ හැඟීම යි. (බණ කථා සාහිත්‍යය — 61 පිටුව)

පළ දිනු තව කථාවේ වැඩිමට, පෙරදිනු වැස්සන් හේ බුහුමනට බඳුන් වැ සිටුනා ජාතක කථාව මැ පිටුබල සැපයූ සැටි මොවුනට නොමතක වීම ඇසිරියෙක් නොවේ. සියල්ල බටහිරට බර වැ බලන්නට පුරුදු පුහුණු වීමේ ගැති වන හෙයිනි. බල එකෙක් ඇති. තියම පඬුළුව ජාතක කතා විමැ- සිල්ලෙන් කියවා බලා මෙසේ කි හ. “කිතු උපකට පෙරු ස - වන සියවසේදී ජාතක කතා සුළු ආසියාවේ පැතිරිණි. ජාතක කතා- වන් හේ ඉතා මැ පැරැණි ගරසි පෙරුළිය කලෝ ඊසෝප්හු යැ. ඊසෝපුන් කිරිසස් කිරිඳුන් හේ මාලියයේ වුසු බවෙක් ද කියැවේ. හරදෙහිසුන් හේ (Heradotus) ඉන්සාතයේ ද මේ ජාතක කතා සදහන් ලබයි.2 සිංහ අමපෙරෙව් කොටළුවා හේ කාබල් පුරාතු (Plato) මුනිවරයෝ ද සදහති

කෙළදිම් වැස්සන් ජාතක කතා කියැ- විමෙන් ලද තොමිතස කෙබඳු ද යනුත් එයින් ඔවුන් ලද හැඩගස්ම කො නම් කඩ ද යනුත් ඊස් ඩෙව්සිස් පඬුමුන් හේ මේ කියමනින් වුව ද පල වේ. (මතු සබදි).

1. සදහම් රුවන්වැලින් ගැනුණු නොවස (පුන්දා සමුද්ද යතරුන් හේ වස්තුව - පණසික අමරමෝලි සැකැස්ම, 1954; 1026, 1027 පිටු)
2. (Legacy of India by H. G. Rawlinson)

'ගම් පෙරලිය'

ගම් පෙරලිය සලරුවක් සැවයෙන් දු - බැඳි හරසරට ලක් වුවා බලා අපි දු නොස් වම්. එහෙත් නව අන්දරයක් සැවයෙන් ගම් පෙරලියෙහි අපට පෙනෙන සෘද්ධ තැත් කිහිපයක් මෙහි ලා විමැසිල්ලට ලක් කරමු. මක්නෙහි අප හේ නව අන්දර කලාවට වියා හැකි වැඩ සදහා යා.

මයිලිමහවිච්චියේ
විලියම් රාමනායක

අද හෙළදිවා ඉහළ පෙළේ ලේඛකයාණන් සාහිත්‍ය විවිධවෘණන් ලෙසින් අනුයන්-කන් ගේ ඉමහත් පැහැයුමට ලක් වී ඇති, මාර්ටින් වික්‍රමසිංහ සූරීන් ගේ ඉහළ පෙළේ තම අන්දරයක් වන 'ගම් පෙරලියේ' ඇති අඩුපාඩු පමණක් පෙන්වීමට අදහස් කරමි. මා එ ගේ කියන්නේ ඒ පොත ගැනා මෙතෙක් බොහෝ පැහැයුම් පල වී ඇති හෙයිනි. මා 'ගම් පෙරලිය' දකින්නේ මිනින්නේ හෙල ගත්කරුවකු ගේ නිපැයුමක් ගැමි ගෙලයකු දකින මිනින ඇයිනි.

පලමු වැ 'ගම් පෙරලිය' තම ඒ කතට සුදුසු දු සි විමසා බලමු. මෙයින් හත් කරු අදහස් කරන්නට ඇත්තේ ගමෙක වෙනස් විම සි. එක් යුගයක් අවසන් වී නව යුගයකට පා තබන ගමෙක කතා පුවතක් ගැනා ය. එහෙත් එ වැනි අදහසක් පොත කියා-වීමෙන් තම කොලාබේ. පරපුරෙන් ම දත-වත් පවුලෙක් පසුවා යෙදෙන නොයෙක් කරුණු නිසා දිලිඳු වෙයි. දිලිඳු වැ සිටි පවු-ලෙක් දතවත් වෙයි. මහ ගෙදරට සරා කලා එපා වූ පියල් මහ ගෙදර අසරණ වූ විටා යළි මතා වෙයි. මෙය සි කෙටි කතා පුවත. මහ ගෙදර පවුල දිලිඳු වූයේත් පියල් ඇතුළු පවුල දතවත් වූයේත් ගමේ වටපිටාවේ කිසියම් වෙනස් වීමෙහින් නො මේ. මහ ගෙදරට දිලිඳු බව ලභා වූයේ නොයෙක් අව-

හිර දුක් කම්කටොලු ඇති වූ නිසා සි. කො තරම් දිලිඳු වූවත් මහ ගෙදර අයට සෙසු ගැමියන් කල ගරා කරුව මදකුඳු වෙතස් වූයේ නැති. වෙහෙකක් කතා කලින් 'බඩුන්-ගාමි' වූ පියල් ගේ මව මහ ගෙදරට බැඳි-මෙන් පසු වැ මැලිගම කාමිනේ වූවා ය. ඉතින් මෙය ද "ගම්පෙරලිය"?

දෙ වැනි වැ පෙනෙනුයේ 'ගම් පෙරලියේත්' 'දෙදවයෝගයේත්' ඇති සම බව ය. දෙදව-යෝගයේ' කිරිකිසේන පවුල 'ගම් පෙරලියේ' කයිසාරුවත්තේ පවුල සි. එහි 'ලංකා' හා 'ශිලා' යා සි සෝවිරියෝ දෙ දෙනෙක් වෙති. මෙහි 'තන්ද' සහ 'අනුලා' යි. එහි 'දන්ත' මෙහි 'සාද' වෙයි. 'ගම්පෙරලියේ' මහ ගෙදර පවුල තා මල් පිදීමට පරගොඩ යති. දෙදව-යෝගයේ' ශිලා' හා පිරිත පිරිත් පිංකමකට එ බඳුම ගම්නක් යෙකී. එහි දී මහාතාද-ශිලා ගේ පෙම්වතා, හමු වෙයි. පියල් හා තන්ද ගේ ඇසුරු වැහි වත්තේ ද පරගොඩ ගම්-නෙහි දී යා ශිලා වරක් ජිනාතාද සමග විවාහ වෙයි. ඉතා ම දිලිඳු වූ පසු වැ - මහා තාද මලා යා සි සිතා 'මුහලන්' හා විවාහ වෙයි. තාවත 'මහාතාද' මුණ ගැසෙයි. 'තන්ද' ජිතදස හා විවාහ වෙයි. හේ සිංහලේ යයි. (එහෙත් මහාතාද ගියේ සටනට යි.) නැවත මහගෙදර දිලිඳු වෙයි. ජිතදස මලා යා සි අසා තන්ද, පියල් හා විවාහ වෙයි. එහෙත්

ඒදහන මැරෙන්නේ එයට බොහෝ කලකට පසු වෑ යෑ. තන්ද පියල් ගෙනාදුන් පිටි (විශාලි කීරි) ඉවත ලයි. ගිලා මානමුලයන් ගේ මුදල් පහිය පිළිකෙව් කරයි.

මේවා මේ හේ සම වුවත් ඇතැම් විවි- සුවනට විත වූයේ 'දෙවෙයෝගය' පමණ ය. ගම් පෙරළිය මහ ඉහල ගත් රුවකෙක් ඔවු- නට. "ගුණදෙත් පෙනෙන්නේ නිසා ඇති ලෙසට ලු' යි කියා ඇති පැරැණි කියමන මෙහි දී සිහි වෙයි.

වික්‍රමසිංහයන් ගේ බත් ආර හෝ විසරණ ගැන හෝ වැඩි විවිධවත් මෙහි නොකරනුයේ ඔවුන් ගේ කෑම ගත්හි ම ඒ වැරැදි නොඅඩු වෑ ඇති හෙයිනි. ඒ තමා ඔහු ගේ "තව පෙරැළිය." එහෙත් අවුල් වැඩි පරත්පර විරෝධී යෙදුම්, ගැමි සිරිතට පහර වදින තැන්- ඉතාම සුළු විසරණ දෙස් - පස් වැන්නෙහි ලුමසින් වුවත් නිවරදව ලියන විසරණ ඇ මෙහි පහත පෙන්වා දෙමි.

"මේ ගල්තලය උඩ හෝ ඒ අසල වූ රිටි හතරක් උඩ හෝ තනතු ලද පාත්පාලක වූ පහතක් ගුණාව එළිය කරමින් දුල්වෙන එකල හවස් වරුවේ ගල අසලින් ගිය කවු- රුවන් දුටක. (19 පිටුව)

මෙයින් අදහස් කැර ඇත්තේ ගල්තලය උඩ හෝ ඒ අසල ඇති පහත් පාලක හෝ ඇති පහතක් ගුණාව එළිය කරන බව ය. එහෙත් හෝ නිපාතය අතිසි තැනෑ යෙදී ඇති හෙයින් වැඩියේ අදහස කො තරම් අවුල් වී ඇති ද? ඇරැත් මෙහි කියාවෙනුයේ පහත් පාලක් රිටි හතරක් උඩ තබන බව ය. එහෙත් පාත් පාල වෙන ම හද රිටි හතරක් තැබිය නොහැකි ය. පාත් පාල ගැනෙනුයේ රිටි හතරක් සමග ය. ඒ හැරත් තනි රිටිවේ පහත් පාල් ද දැකිය හැකි ය. එහෙත් ඉංගිරිසි සාහිත්‍යයේ ඒවා කොසින් ද?

"ප්‍රකෘතිමත් කිරීමෙන් පොලොන්නරුවේ තට්ටුත් විහාරයකට තවජ්වනයක් දිය නොහැකියා හේ මේ ගෙයට ද ප්‍රතිසංස්ක- රණයෙන් තව ජ්වනයක් දිය නොහැකිය යි.

වැටහෙන බැවිනි." (20 පිටුව)

තට්ටුත් වෙහෙර ඇත්තේ පොලොන්න- නරාවේ පමණෙක් ද? අනුරපුරයේ කැති ද? හෙසු පැරැණි රජදහන්වලා කැති ද? මේ කියමනෙන් අදහස් වනුයේ පොලොන්න- රුවේ හැර හෙසු රජදහන්වලා තට්ටුත් කටුකොහොල් හැරවියා හැකි බව ද? රුවන්- මැලි සෑය පිළිකකර කලේ කැති ද? බිම- තැන්නේ මහ වෙහෙර පිළිකකර කලේ කැති ද? ඒවාට ඕන කියන "තවජ්වනය" නොලැබුණේ ද? ඉතින් මේ යෙදුමෙන් පෙනෙනුයේ කීමෙක් ද? ගත්කරු ගේ පුරු විදු කැණ මහිම ද? තැති තම උවම යෙදුමේ දුමුල් බව ද? මේ මට වැටහෙන සැටි යි.

ගැමි ආරෙන් තම ගත් සැරැසි ඇතැ යි උදම් අතහ විකුම්සිහියනට සෑම ගැමියකු ම කියන "කතිරිතා' 'කත්තිරිතා' වෙයි. ගැමි වදනක් හෙයින් හුමා දක්වන්නට තනතුහ 'තරුමයා' යන්න දකුණු පෙදෙසේ වද- කෙක් ලු. අපත් අගන් වනුයේ දකුණට තමා එහෙත් 'තරුමයා' 'විකුම්සිහියන් ගේ ගතෙ- කින් දුටුවා විතා එකා ද ගැමියකු කටින් පිට වනු නොඇසුවිරු ය.

"සාද.....රනිඤඤ පෙට්ටියක සේව නුලට ගිනි තබා එය හඩ තහමින් පුපුරනු බලා සත්තෝෂ වෙයි." (29 පිටුව) රනිඤඤ පිපිරෙන විට බලා සත්තෝෂ වන්නට ඇත්තේ කීමෙක් ද? එහි ඇත්තේ හඩ පමණ ය. එය ඇසීම හඟුටක් විය හැකි ය. නො එ හේ වෑ පිළිස්සෙන විට බැලීමට යමක් කැති. ඉතින් 'සාද' බලා සත්තෝෂ වූයේ කුමට ද?

පුංචිරුල ගැන කියන විකුම්සිහියෝ "..... ඇගේ සෑමියා මත් පැත් බොත්- තකු වුව ද හොඳ ගැමියෙකි"යි (42 පිටුවේ) පවසති.

මත්පැත් පානය කරන්නා ගේ ඇති හොඳ කීමෙක් ද? වන්නාව, එ හේ හොඳ වූයේ යි සිතමු. එහෙත් කතුපරයා ම ඔහු ගේ පලමු අදහස වෙනස් කරනුයේ දැනුවත් ව ද නොදැනුවත් ව ද හොඳනිමි. තම දියණි වූ ලසිසා පෙන්වමින් මුහුණදිරම් ගේ අතැ-

වැසි කරෝලිස් හෙත් බඩු ගන්නට මග පාදා ගත්තේ කරෝලිස් ගේ හොඳ ගති නිසා ද? තම බිරිය ගේ වැසනයට යෑ සි කියා හෙදර දොරවල් ගලවා විකුණා මුදල් ගෙවා ඒවායින් ද මත් පැත් බිවේ හොඳ භෑමියකු නිසා ද? පුංචිරාල හොඳ භෑමියෙක් නො වේ. හොඳ බේබද්දෙකි — සුරුසොබෙකි.

“කත්තිරිතා පිලිතුරු දුන්නේ පෙට්ටියක් තුළින් අමාරුවෙන් එළියට ආ ගැහැනියක මෙනි” (43 පිටුව). ගැහැනුන් පෙට්ටිවලා බහාලන්නේ කුමන පලාතෙක ද? උච්ඡි හොඳකුගේ අදහස මැනවින් පැහැදීමට ය. එ උච්ඡි කියවන්නා ගේ වටපිටාවෙන් සැපැයුණොත් අදහස වැටැහීම පහසු වේ. මෙහි උච්ඡි වටහා ගන්නට කියවන්නා වෙහෙස ගත යුතු ය. ගැහැනුන් පෙට්ටිවලා බහා නොයෙක් ඇස් බැන්දුම් කරන්නෝ ඉදුරුදැලිහෝ ය.

“උංට කවුද හිරදෙන්නේ” (45 පිටුව). මේ සේ මාතර භාමිනේ කියන්නේ, පියල් තන්ද ගැන ඉදිරිපත් කළ විවාහ යෝජනාව කතිරිතා මාතර භාමිනේ සමඟ කී විට ය. එහෙත් එ ම පිටුවේ ම “මාතර භාමිනේ හිසි විටෙකත් ඊට මුඛය වී අනුත්ව තින්ද නොක-

ලාය”යි සඳහන් කරයි. මෙහි ඊට යනු කුල ගරුවයි. එ සේ අනුත්ව අවමන් නොකරනවා තම් “උංට කවුද හිර දෙන්නේ”යි ගත් කට්ට ම පැවැසීමෙන් පියල්ට කතිරිතා අබිමුචා නිසා කරනුයේ කුමකට මුඛය වී ද? මාතර භාමිනේ කුල ගරුව ඇත්තියක මුත් නොපෙන්වන්නියක බව පෙන්වීමට කතුවරයා බොහෝ වෙහෙස දැර තිබේ. එහෙත් ඇය ගේ සිරිත කුල ගරුවේ පිලිබිඹුවෙකි.

“..... ලී කකුල් සතරින් උසුලාගත් අල්මාරියේ පහළ තට්ටුවෙහි රුමුවද කළුපර ලීයෙන් කරන ලද්දකි” (50 පිටුව). විකුමසිහියන් ගේ බොහෝ ගත්ති පෙතෙත දුඹුල් බවෙහි නොපණ තමුවකට හපණ බව අනුමන්තට යාම. මේ ඉහත කී වැකියෙන් අදහස් වනුයේ කවුරුත් විසින් හෝ ලී කකුල් සතරින් අල්මාරිය බසවාගෙන සිටින බවෙකි. මෙය හෙළ ආරට වඩා හුරුවනුයේ ඉංගිරිසි බස් ආරට ය. ලී කකුල් සතෙරකින් ඉසිලුණු යි ලියැවුණේ තම් වරද මේ තරම් බැරෑරුම් වෑ නො පෙනේ.

(එන කලබ හා බැදෙකි.)

කුරුනෑගලා
කුමරතුඟු සමරුව

1965 මාරතු 7 වැනි ද

කුරුනෑගලා පුර හලේ දී
 පාලිත විරමන්

කුරුනෑගලා දිසාපති තුමන් ගේ
 මුළු නසු බැවින් පැවැත්මේ.

සරසවි පිටිසුමට රුකුල

(ලිවිසැරිය සඳහා යි.)

‘වක්වුපාල වස්තුව’

කොළොඹ
නාලන්ද විද්‍යාලේ
ශාමිණී ප්‍රනාන්දු

වක්වුපාල වස්තුවෙහි සැකෙහි හරය මේ වෙයි:—

මහා සුවත, සැවැත් නුවරැ අප්‍රභක කෙළවරියෙකි. නුත රුක් දෙවියකුට වූ බාරයක් නිසා ඔහු ලද දෙවු පුත් මහාපාල තම ද කතිවු පුත් වුල්ලපාල තම ද වූ හ.

පසු කලෙක මහාපාලයෝ බුදුන් ගෙන් බණ අසා මහණ වී, විදැනිතා ධුරය රිසි වූ හ. බුදුන් ගෙන් කමටකත් ලැබගෙන පිරිවර පත්සියක් පැවිද්දන් ද ගෙන වස් සඳහා ප්‍රත්‍යන්ත ප්‍රදේශයකට ගියෝ ය.

සාතෘපිමේ ඉරියව්වෙන් තොර ව රැ කිදි වරු බවුන් පැහිම නිසා මහාපාල තෙරුනට ඇස් ලෙඩෙක් ඇති විය. තෙරුන් බුදුනාගය ම ගරු කොට බෙහෙත් හිදගෙන එතසා කප්‍ර හෙසින් ලෙඩේ වැහි විය. පසු ව වෙද විසින් ද අත්හරිනු ලැබූ හ. තෙරුන් ගේ ඇස් නැසීමත් කෙලෙස් නැසීමත් එක් වී ව සිදු විය.

වස් කෙළවරැ පැවිද්දේ බුදුන් දැකීමට යෑම සඳහා මිටත් වූ හ. එහෙත් වක්වුපාල තෙරණුවෝ තමන් කැටි ව යන්තට කිසිවකු

එවක සේ මල් උපාසකයනට අර තෙරුන් අතැ කියා යැවූ හ. අත්ත ලැබූ මල් උපාසක-යෝ ද සිය ඔහුන් කෙතකු පැවිදි කොට එහි යැ වූ හ.

වක්වුපාල හිමියන් හා වත මගින් යන සාමනේරයෝ වන පෙනෙහි දී ඇසුණු ගැහැනු හි කඩෙන බැදී ගොස් ගිල හෙදයට පත් වූ හ. වක්වුපාල හිමියෝ සාමනේරයන් හා ගමන කොකෑමැති වූ හ.

වතයෙහි තනි වූ හිමියෝ සක් දෙවි රජු ගේ බලයෙන් සැවැත් නුවර මල් උපාසකයන් ගේ පත්පලට ගිය හ.

බුදුන් දක්නට ආරුමයට ඔැගැරිත් ආ පැවිදි පිරිසක් වක්වුපාල තෙරුන් දක්නට ද ගියෝ ය. අලුයම අමීදිත්තටත් පෙර ම මළයෙහි සක්මන් කපු වක්වුපාලයන් විසින් පාගත ලදු වැ තැපුණු ප්‍රාණිහු රැසෙක් මැ මවුනට දක්නට ලැබුණෝ ය. මේ ගැහ බුදුනට පැමිණිලි කරන ලදු වැ හිමියනට පව තැනැ හි බුදුහු වදළ හ. එ සේ මැ සතුන් විසින් ආරුමිත වූ බුදුහු වෙදකු ව සිටැ විෂම ඇස් පිලියමක් කිරිමේ කරුණ රහත් වූ අවසන් අත් බවෙහි ද තෙරුනට පල දුන් බව වදළ හ.

ඇබැසිය—

1. වක්වුපාල වස්තුවෙහි උපමා පිරුළ සියල්ල දක්වන්න.
2. ලැබිබැ, හැක්කැ, නස්සි, මේ යෙදුම්වලින් දක්වෙන පැරැණි සිංහල විශරණ නියර මතු කරන්න.
3. අද බසින් පවසන්න
 - i යොරුන් අතැ ගැසි ii වේලින් වෙලාපසැ iii යන කල නැතක් දවසින් ගියම හ,
 - අද උදවු වී යැ. iv සක්මන් කරනු නියා

පහසුව

1. වැනි විනිය

ඔබ කොහි යන්නේ ද?
ඔබ කොහි යන්නේ ද?
මින් කීමෙන් ද හරි?

—අක්කෝ

ගල්කිස්ස

[දෙක මැ නිවැරැ දී යා.

'ඔබ කොහි යන්නේ ද?' යන වැනියෙහි පවසුව (ආබාසාතය) 'වෙහි' යැයි බැහැරින් ආදාහන සුභු වෙයි. කවුරු යනි ද? ඔබ යනි. ඔබ යනු වෙහි පැවැසිය (උක්කය) යි.

ඔබ කවුරු වෙති ද? යන්නේ වෙහි. යන්නේ යනු පවසු පුරුව (ආබාසාත පුරකය) යි. කොහි යනු පවසු වෙහෙසුව (ආබාසාත විත්තාරය) යි.

ඔබ කොහි යන්නේ ද? යන වැනිය දැන් හනුමු. එහි පවසුව (ආබාසාතය) ද, 'වේ' යනු-යෙන් බැහැරින් ආදාහන සුභු යා.

කීමෙන් වේ ද? ඔබ කොහි යන්නේ (ඔබ ගේ කොහි යැම) වේ. එ හෙයින් 'ඔබ කොහි යන්නේ' යන මුළුල්ල මැ වේ යන පවසුවෙහි (ආබාසාතයෙහි) පැවැසිය (උක්කය) යි.

මේ නියරින් පහතැ පෙනෙන වැනි ද නිවැරැදි වන සේ සලකන්නා.

ගේ කොහි යන්නේ ද?
ඔ කොහි යන්නේ ද?
ඔහු කොහි යන්නේ ද?
ආ කොහි යන්නේ ද?
ඔහු යන්නේ කොහි ද?
ආ යන්නේ කොහි ද?

—සකසු]

2. දහම් පැනයෙකි.

(i) සකසුවාණෙහි, මම දෙටු සෝදිසියට බුදු දහම ඉසව්වක් හැටියට ගනිමි. එහි 'තණ්හාව' ගැන උගන්නා විට මට ඇති වූ හැටලුවෙකි. සෝවාන්, ආ මහ පල හෝ බුදු පසේ බුදු ආ ලොචතුරු තතුමක් හෝ ලබා-ගැන්වෙහි මෙහෙයැවෙන තැනැත්තා එ සදහා දක්වන ආල්මත් එක්තරු තණ්හාවෙක් නොවන්නේ ද?

—අජිත් පෙරේරා

පාණදුරේ

[තණ්හාව තම ලොච දැහි එල්ලාගැන්ම යි. එ වැනි එල්ලාගැන්මක් තැනියෙන් ලොච-තුරු ගුණෙහි තණ්හාවෙක් කැල මැ නො ලැබේ.

—සකසු]

(ii) තව ද දහම් පැනයෙකි. බුදුන් ද උදන් ආනු බවෙක් කියැවේ. උදන් ඇතිම බුදුකට කරමි වේ ද?

—අජිත් පෙරේරා

මහ කඳු බුදුකට කැහියනුට තමා ආ මහ පෙනෙයි. ගමනේ අක් මුල් පෙනෙයි. බුදු පදව පත් උතුමාණනට ද තමන් ආ සසර මහ පෙනුණේ යි. පැරැමි බිම පෙනුණේ යි. බුදු වූ අත් බවිහි කළ උසා ද සිහි වුණේ යි. බුදු පද ලැබුමෙන් සසර ගමනේ කෙළවර, සියලු දුක් කෙළවර ලැගුණු බවි වැටැහුණේ යි. ඉතින් උදකට මේසටත් වඩා විටෙක් වේ ද? එ හෙයින් බුදු වූ උතුමාණෝ ද උදන් ආනු හ.

උද ජයෙහි උදන් ආනුම මැකැවි. එහෙත් අනුත් සිත කොට්ඨෙන කරමට උදක ද උසක් යා. බුදු උදක කරමි උසක් උදකෙක් තමන් වේ ද?

—සකසු]

1964 ආර්ථික නිලධාරීන්

පරෙවිය

(සාම අස්න)

කෝමිටි යුගයෙන් පසු ලියැවුණු

ඉහළ මා අසුන් කවි සි.

අර්ථයන් අනුමුද්‍රවත් විසින් ලියැවිණි.

ලියනගේ ජිනදසුන් ගේ පහසුයෙන් සූතු පා.

තමිලපණ්ණි පළ කැරැමෙකි.

පැඳි 501

මිල රු. 5.00 සි.

කොළොඹ, නොර්ස් පාරේ
ම.කලම් පොත් හල

නුගේගොඩ
තමිලපණ්ණි කලායතනය

ඔබ කිවියකු විච්ච කැමැති ද?

එසේ නො

අර්ථයන් අනුමුද්‍රවත් ගේ

කවි හදාරුව සි.

මහකව පැමුම් 4 කි.

අය කිරීම රු. 5.00 කි.

ගල්කිස්සේ
හුර්දගොඩ පාරේ 20/1

අරිසෙන් අනුමුද්‍රවණ් ගේ සිතුවම් ඇබ්‍රැසිය

භූතම උදම්පෙති
සිසුනම මිනෝදපෙති

සත් වෑන්තෙහි ද

ස - වෑන්තෙහි ද

පොත් දුන් ලැබිය හැකි

පිටපතක මිල රු. 1.50 කි.

මෙ සේ ඉල්ලන්න,

ගල්කිස්සේ
හුර්දකොඩ පාරේ 20/1
අරිසෙන් අනුමුද්‍ර